

liseli GENÇ UMUT

Özel Sayı: 2

Mart 2009

1.5 TL (KDV Dahil)

**krizi
geleceksizliği
gericiliği
AKP'yi**

**RED'det
Özgürleş**

Liseli Genç Umut **4** içindekiler

14 Demokratik Lise Hareketi için
Tek Yol Bağımsız Çizgi

Geleceğimiz sandıkta **6**
değil sokakta

16 Röportaj:
5 kuruşa 3 köfte yemediler

Kapitalizm krizde. **8**
Umarız ölür!

17 Paralı eğitimi başlarında
paralayalım!

Müşteri değil liseliyiz, **9**
bu krizi ye-me-ye-ce-ğiz!

18 Eğitimde tıngır mıngır
AKP'nin kirli mazisi

"Bir Filistin vardı **10**
Bir Filistin gene var"

20 dilimde dünyanın en güzel
ezgileri...

Tavrimız sana Erdoğan **11**
Şov yapma, ilişkiyi kes

21 Dünya sokakları ateşlendi bir
kere

8 Mart Dünya Kadınlar Günü **12**

22 Rap isyandır RED isyan

Liseli özgür kadınlarız! **13**

23 Tavrı net bir devrimciydi! Ulaş Bardakç.

**Memleketimden
seçim manzaraları**

Krizi, Geleceksizliği, Gericiliği ve AKP'yi Özgürleşmek için RED'dediyoruz

Düşünmek bir eylemin en önemli pratiğidir. Şimdi bütün liseli arkadaşlarımıza bir çağrı yapıyoruz. Bu çağrı biraz farklı ama. Yaptığınız her şeyi bırakın bir kenara. En azından bu yazı bitene kadar. Bu hayatı kurmanın eğer en güzel düşünme zamanıysa bizim için şimdi, daha başındayken hayata bir göz atmaya ne dersiniz. Öyle ekranlarda izediklerimiz veya yazılıp çizilen günlük gazete takiplerinden değil evimizin içinden sokağımızdan, okulumuzdan, önümüze gelen sınavların sonucundaki 'gelecek'ten bakalım hayata ve memleketimize.

Bugün insanlar hiç olmadığı kadar yoksulluk ve sömürü mekanizmasının çarklarında savrulmaya mahkûm. Afrika'daki açlıktan ölen insanların hakkında değil artık anlatılanlar. Annelerimizin, babalarımızın ömürlerini tükettiği bir sömürü çarkının ilk dişlilerindeyiz biz de. Lise öğrencisi olmak için günden güne artan külfet büyük bir çoğunluğumuz için artık karşılanması mümkün olmayacak derecelere ulaşmıştır. Çünkü yüz binlerce insanı "Kriz var!" diye

Kriz var!" diye sanki bu krizi ya-

ratanlar gibi işlerinden atanların bu insanların çocuklarını düşündükleri falan yok. Mutfakta, okulda, hastanede, otobüste, posta kutusunda kısacası yüzümüzü döndüğümüz her yönde kaçamazsın der gibi cebimize tutuşturulan bu fatura bugün yeni hayata atılmak üzere olan bir liseli için düşünmesi gereken bir eylem başlığıdır. Çünkü bu memlekette insanlar sabahın beşinde halk ek-

mek alabilmek için kuyrukta donarak ölüyor bu yüzden. Ve her birimizi teker teker atlamadan buluyor ve bizimde cebimize "Geleceğin ipotek altındadır" yazılı bir not bırakıyor ki eğer yırtıp atmazsan bütün bir ömrünü bu borcu ödemekle yükümlü olduğun bir not.

Aslında düşünme eylemimizi sürdürmek gerekiyor şimdi. Sıra geleceğimizde. Bir şey görenimiz var mı? En ileriye görenimiz muhtemelen ÖSS'ye kadar görüyordur. Önemli bir kısmımız ise onu bile göremiyor belki de. Ömrümüzün öğrenmeye en açık olduğu dönemde bilgiyi bilinçsizce beynimize kodlatıran, öncesinde cebinde ne var ne yoksa dershanelerde, kayıtlarda toplayan, ön elemelerinden yaklaşık iki milyonumuzun geçtiği bir sınavı önümüze koyuyor. Aslında bu kapı da bir elemeyden başka bir şey değildir. Gelecekte bizi bekleyen geleceksizlikse eğer, bugün onu beklemenin ve almaya başlamanın bir gereği var mıdır? O halde bu da biz liselilerin bir eylem başlığıdır.

Bu çarkın nasıl döndüğünü de düşünmeliyiz. Eğer seyircisi olursak, kötülükten başka bir şey getirmeyen kapitalizmin insanları nasıl sürekli seyirci olarak tutabildiğini anlayamayız. Cevabı basit ya hayatın gerçeklerini unutturacak soyut saplantılar devreye sokulur ya da yoksulluğundan örüntü sadakalarla us-

lu çocuk olmak öğretilir. Liselerde özellikle Fethullahçılarının kontrolünde dinci gericiliğin örgütlendiğini görürüz. Eğitim müfredatı dahi bu içerikle beslenmektedir. Zorunlu din dersi senin inanç özgürlüğünü de kısıtlayan bir konu olarak lise müfredatında yerini korumaktadır.

Birileri olmalı elbet bu çarkı döndüren. Bazen okul müdürü, bazen bir belediye başkanı, bazen anne babamızın patronları, MEB, cemaatler vb her neyse artık. Birkaç kişi değillerdi belki ama hepsinin koordineli yürümesi için bir merkez olmalıydı ki ülkemizde bunun adı bugün AKP'dir. Yedi yıl boyunca yoksulluk, gericilik, geleceksizlikten başka bir şey vermemiştir halka. Krizle birlikte daha da saldırganlaşan AKP şimdilerde seçim öncesi halka boş vaatler dağıtma gezilerinde. Bir de sosyal demokrat bozması CHP var en nihayetinde. Şimdilerde çarşaf açılımları, kuran kursu açılımları ile sözde AKP'ye muhalefet, ancak AKP'nin değirmenine su taşıyan CHP.

Bugün daha yolun başındayız her birimiz. Dedik ya düşünme en önemli eylem pratiğidir diye. Düşündükçe kim ak kim kara çıkıyor ortaya aslında. Şimdi bu eylemi biraz daha gösterme zamanı geldiyse sokağa çıkma, avazın çıktığı kadar, sesin kısılana kadar, sesini bir kişiye daha duyurabilmek için reddedip özgürleşip zamanı. Çünkü reddedip özgürleşmek de liseli bir devrimci olmak dta öyle kolay değil. Senin de aynı sesleri çıkartan aynı dertleri paylaşan liselileri bulman gerekiyor. Yani eğer kendi hayatını daha yolun başındayken kendin kurmak ve bir şeyleri değiştirmek istiyorsan önce reddettiysen krizi, geleceksizliği, gericiliği, AKP'yi reddetme zamanı, Genç Umut'ta birleşme zamanıdır şimdi.

Genç Umut Türkiye'deki tüm liselilerin bağımsız demokratik kitle örgütüdür. Paralı-niteliksiz eğitime, otoriteye, savaşa, gericiliğe, ırkçılığa, emperyalizme, işbirlikçilere, faşizme karşı liselilerin gücünü açığa çıkartmak için mücadele etmektedir Genç Umutçu olmak. Birlikte çığlık atmaktır yaşanan tüm sorunlara. Liselerdeki paralı eğitim uygulamalarına, gericileştirmeye, otoriteye, çeteleşmeye, uyuşturucuya karşı eşit parasız eğitim, demokratik lise için

yan yana durmaktır Genç Umutçu olmak. Savaşa, emperyalizme, işbirlikçiliğe, faşizme, ırkçılığa karşı tavizsiz bir mücadeledir Genç Umutçu olmak. Şimdi mücadele başlıklarımızı, hedeflerimizi ve amaçlarımızı tek tek kısaca açalım.

Parasız eğitim istiyoruz:

Eğitim hakkı anayasal bir hak olmasına rağmen ülkemizde büyük bir oranda paralı hale getirilmiştir. Her birimizden, daha liseye kayıt olurken binlerce liraya varan paralar istenmektedir. Eğer bu paraları ödeyemiyorsanız daha baştan eğitim hakkından dışlanmış olursunuz. Liselerimizde tam bir müşteri olarak görülmüyoruz. Spor parası, fotokopi parası, karne parası, kırtasiye parası... okullarımızda bizlerden toplanan paraların ardı arkası kesilmiyor. Bizler Genç Umutçular olarak eğitimin herkes için bir hak olduğunu tekrar vurguluyor ve eğitimin tüm aşamalarının herkese pazardan olarak sunulmasını savunuyoruz. "Müşteri değil liseliyiz" diyen bizler parasız

eğitim için aktif olarak mücadele ediyoruz.

Liselerimizde kazık değil yemek yemek istiyoruz:

Liselerimizde kantin ve yemekhanelerdeki ücretler oldukça pahalıdır. Evlerine uzakta oturan liseliler bu ücretleri karşılayamamakta, doğal olarak sağlıklı ve düzenli beslenememektedir. Genç Umut fahiş kantin ve yemekhane fiyatlarına karşı mücadele eder. Geçtiğimiz dönem Genç Umutçular liselerinde yüksek kantin fiyatlarına karşı boykotlar örgütlemiş ve bu çalışmalar sonucunda ücretlerde indirimler elde etmiştir.

Tabanvaydan bıktık parasız ulaşım istiyoruz:

Birçoğumuz oturduğumuz evlerle okullarımız arasındaki ciddi mesafe farklarından kaynaklı her gün birkaç vasıta kullanmak zorunda kalıyoruz. Düzenli hiçbir geliri olmayan biz liseliler açısından yüksek ulaşım ücretlerini karşılamak oldukça zor oluyor. Birçoğumuz bu nedenle her gün kilometrelerce yol yürümek zorunda kalıyoruz. Bu nedenle lise öğrencileri için ulaşımın kesinlikle ücretsiz olması gerekmektedir. Ayrıca öğrenci tarifi için şart koşulan paso uygulaması kaldırılmalıdır.

"Öylesine" değil nitelikli eğitim istiyoruz:

Ülkemizde liseler sermayenin ihtiyaçlarına göre farkı sınıflara ayrılmıştır. Bu liselerin imkân ve olanakları ise birbirinden oldukça farklıdır. Ancak niteliksiz eğitim sorunu tümüne de hâkimdir. Liselerimizde sınıflarımız yeterli donanımda değildir, yeterli araç gereci bulunduran laboratuvarlarımız yoktur, yeterli kitap barındıran kütüphanelerimiz,

spor faaliyetlerimizi yeterli şekilde gerçekleştireceğimiz araç ve alanımız yoktur. Bazı liseler döküntü halindedir. Meslek liseleri ise tam bir şantiye halindedir. Derslerimizin içeriği, müfredat yeterli değil, öğretmenlerimiz güncel gelişmeleri takip etme imkânlarından yoksundur. Nitelikli bir eğitim için uygun şartların oluşturulması devletin en temel görevidir. Bizler "öylesine" değil geleceğimiz için eğitim almak isteyen liseliler olarak nitelikli eğitim talebimizi sürekli en önde tutacağız.

Soyguncu dershaneler kapatılmalıdır:

Eğitim alanındaki piyasalaşmaya ve sınav sistemindeki rekabetçi düzenlemelere paralel olarak hızla genişleyen dershane sektörü artık her öğrenciyi sömüren şirketlere dönüştüler. Kamu okullarındaki eğitimin niteliğinin süratli bir şekilde düşürülmesi, ÖSS yarışındaki her öğrenciyi dershaneler tuzağına itiyor. Yüksek dershane ücretlerinin altına hiç giremeyen on binlerce liseli daha baştan eleniyor. Binbir zorlukla dershaneye gidebilen liseliler ise hem soyuluyor hem de rekabetin tek yöntem haline getirildiği modellerle koyunlaştırılıyor. Eğitimle hiçbir alakaları kalmayan dershaneler derhal kapatılmalıdır. Kamu liselerinde verilen eğitimin niteliği derhal artırılmalı, hiçbir liselinin dershanelere sürüklenmeyeceği bir eğitim anlayışı ve sınav sistemi hayata geçirilmelidir.

Baskı ve otorite değil demokrasi ve özgürlük istiyoruz:

Liselerimizdeki bugünün en temel sorunlarından biri de baskıcı, otoriter yönetim yapısıdır. Liseliler, katı disiplin yönetmeliğiyle, tek tipleştirici kılık kıyafet yönetmeliğiyle,

kameralarla, özel güvenliklerle, demir tellerle çevrilmiş liselerde mahkûmlanmaktadır. Liselerde özgürlüğün Ö'sü, demokrasinin D'si bile bulunmaz. Öğrenciler hiçleştirilmiştir. Her şey yönetimin emrine ve belirlenmiş kurala bağlıdır. En ufak etkinliklerimiz bile onlar için kural dışıdır. Dayatılan yaşam liselilerin doğasına aykırıdır. Yaşamlarımızı kafeslere tıkanlara, bizleri kuralarla, baskıyla yönetmeye çalışanlar kaybedecekler. Liselerde her türlü baskı, denetim ve gözetim mekanizmaları dağıtılmalı, disiplini yönetmeliği derhal kaldırılmalıdır. Liseler özgür ve demokratik alanlara dönüştürülmelidir.

Çeteleşme ve uyuşturucuya karşı en gerçekçi çözüm bizde:

Liselerde bugün en temel sorun başlıklarından birini hiç kuşkusuz ki uyuşturucu kullanımı ya da çeteleşme gibi yozlaşma sorunları oluşturmaktadır. Bu tür sorunların hiç biri tesadüf ya da kişisel sorunlar değildir. Aile, okul, çevre tarafından sürekli dışlanan, gelecekleri konusunda ciddi endişeleri olan, sürekli baskı ve denetim altında tutulan liselilerin bu tür eğilimlere kolayca kapılması/kaçması sistemin doğallığında yatmaktadır. Bu tür sorunlara karşı mücadele bireysel önlemlerle ya da cezalandırmalarla değil yeni bir sosyal ve özgürlük alanı yaratmakla mümkün olacaktır. Böyle bir mücadelenin ise rekabete karşı paylaşım, baskıya karşı özgürlük, bireyselleştirmeye karşı sosyalleşme gibi kavramlarla güçlendirilmesi gerekmektedir. Sistemin yaratmaya çalıştığı robot gençlik tipine karşı mücadele yozlaşmaya karşı en gerçekçi çözüm olacaktır.

Liselilerimizin özgürlük mücadelesini veriyoruz:

Liselerimizde kadın öğrenciler birçok açıdan daha fazla sorun yaşarlar. Kılık-kıyafet yönetmeliği aynı zamanda liseli kadınlar için bir namus konusudur; gericiilik aynı zamanda liseli kadınların eğitimini ellerinden alır veya yaşam alanlarını sınırlandırır; kriz, yoksulluk etkisi ile okuldan alınan öğrenciler arasında kadınlar çoğunluktadır. Okul içerisinde baskının dışında evdeki bitmek bilmeyen yasaklar da liseli kadınların hayatlarını kısıtlar. Sokaktaki taciz, tecavüz tehditleri liseli kadınlar üzerindeki baskının da artmasına neden olur. Eğitimdeki müfredat içerisinde de kadın-erkek arasın-

daki eşitsizlik, 'güç farkı' ön planda tutulmaktadır. Hem lise içerisinde hem de geleceğe yönelik seçimlerinde genç kadınlar daha çok zorlukla karşı karşıya kalmaktadır. Biz liselerde kadınların özgürlük, eşitlik mücadelesini veriyoruz.

Zorunlu din dersleri kaldırılmalıdır:

Din öğrenimi kişinin özgür iradesine bırakılmayıp doğrudan sistem eliyle öğretilmeye çalışılıyor. Laik bir eğitim anlayışıyla doğrudan doğruya çelişen bu durum kişinin inanç özgürlüğüne bir müdahaledir. Din öğretiminde bir diğer sorun ise sadece belli bir inanç çevresinin öğretileri ve din kuralının dayatılması oluşturmaktadır. Ülkemizde farklı dinlere ya da farklı mezheplere ait milyonlarca vatandaş olmasına rağmen din öğretimi, sadece tek bir mezhebin inanç çerçevesinde öğretiliyor. Bu da başka açıdan inanç özgürlüğü zedeleyen bir sorun olarak ortaya çıkıyor. Tüm bu nedenlerle zorunlu din dersi kaldırılmalıdır. Ayrıca devlet tüm dinlere, tüm inanç kesimlerine ve de mezheplere eşit mesafede olmalıdır.

İrkçiliğe karşı yaşamın hakların kardeşliği:

Ülkemizde birçok etnik kökenden halk yaşamaktadır. Fakat ülkemizi yöneten egemenler bunu bir zenginlik olarak görmektense sorun kaynaklarına döndürürler. Özellikle Kürt ve Türk halklarının kardeşliği her geçen gün daha da bozulmakta egemenler sorununa şiddet dışında hiçbir çözüm üretmemektedir. İnkâr ve asimilasyon çabaları ırkçılığı ve faşizmi büyötmektedir. Aynı topraklar üzerinde yaşayan haklar bu ülkenin gerçek zenginlikleridir. Her halkın dili, kültürü, sosyal yaşamı, inançları, farklılıkları ayrılıkları yaratan değil kardeşleştiren değerlerdir. Genç Umur etnik ayrımcılığa ve ırkçılığa karşı halkların kardeşliği savunusuyla her zaman mücadele eder.

No pasaran! Faşizme hayır:

Faşizm insanlığa düşmanlıktır. Faşizm halkın tüm demokratik haklarının zor gücüyle bastırılmasıdır.

Faşizm yoksulluğa, işsizliğe, köleleştirilmeye çalışan bir halkın üzerindeki devlet sopasıdır. Devletin tüm aygıtları faşizm kontrolü altındadır. Devlet başta polis güçlü olmak üzere tüm yapılarla sürekli bir biçimde halka ve gençliğe saldırı halindedir. Ayrıca faşizm sokak ayağını örgütleme görevi taşıyan sivil faşistler de liselerimizde sık sık karşımıza çıkarlar, her türlü hak mücadelemizde, her türlü sosyal kültürel etkinliklerimizde karşımıza çıkan sivil faşistlerden liselerimizi temizlemeliyiz. Liselerimizin ve ülkemizin özgürleşmesi için faşizme karşı mücadele en temel görevlerimizden olmalıdır.

Neo-liberalizme karşı mücadeleye:

Bugün ülkemizde tüm toplumsal alanlar neo-liberal politikalar çerçevesinde piyasalaştırılma sorunuyla karşı karşıyadır. Eğitimden sağlığa, enerjiden suya, ulaşım kadar tüm temel hizmetler alanı artık halkın doğrudan karşılıksız yararlanabileceği alanlar değil ancak para karşılığı erişilebileceği hizmetler haline getirildi. IMF, AB, DB (Dünya Bankası) gibi uluslararası emperyalist kuruluşlar ve işbirlikçi hükümetler aracılığıyla yürütülen bu neo-liberal piyasalaştırma programları durdurulmalıdır. Özelleştirilen, piyasalaştırılan ve elimizden alınan tüm haklarımız için halkla birlikte kavgaya girişmek görevimizdir.

Savaşa ve emperyalizme karşı mücadele:

Bugün içine girdiği krizle birlikte iyiden iyiye sıkışan emperyalizm tüm dünya üzerinde saldırganlığını artırmıştır. Emperyalistler yeteri kadar sömürmek için ülkeler işgal etmekte, insanlar öldürülmektedir. Ve bir de bunları utanmadan özgürlük ve demokrasi getirdiğini iddia ederek yapabilmektedir. Ülkemizin hemen yanı başında bulunduğu Ortadoğu emperyalist haydutların iştahlarını en çok kabartan bölgedir. Irak, Filistin, Lübnan askeri işgal ve saldırı altındadır. Bu savaşların ve işgallerin en büyük destekçilerinden biri de ülkemizi yöneten işbirlikçi hükümettir. Bizler onurlu ve aydın liseliler olarak emperyalist savaşa, işgale ve işbirlikçiliğe karşı her zaman mücadele vereceğiz.

Bıktık hepinizden. Krizinizden de seçiminizden de...

Geleceğimiz sandıkta değil sokakta

Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik diyor ki; "bu kriz çok önemli, büyük bir kriz. Çünkü ABD'den çıkışlı, kuşkusuz ki yıkımları olacak, hazırlı olmak lazım". Hüseyin Çelik'e hep birlikte kocaman bir günaydın diyoruz ilk önce. Öyle ya aylardır kapitalizmin tarihinin en ciddi krizini yaşadığı yazılıp çiziliyor. Aslında görmek isteyen yazıya ne hacet, tüm ülke krizi yaşıyor muyuz? İşsizlik artıyor, kapanan iş yerlerinin sayısını akılda tutmak bile mümkün değil. Aileler çocuklarını eğitim masraflarını karşılayamadıkları için okullarından alıyor, ardı ardına yapılan zamlar artan yoksulluk... Duy! bizi Erdoğan, kriz bizi hani 'teğet' geçecekti. Hüseyin Çelik diyor ki 'önlemler' alınacaktır. Rahat bir nefes almayı düşününler hiç heves etmeyin. AKP'nin önlem adı altında çıkardığı her yeni yasa, gündeme getirdiği her yeni paket patronların midelerinin daha çok nasıl doyurulacağına hesaplanmasından başka da bir şey değil.

Oysaki kriz şartları altında ezilen yoksulları, krize karşı korumak ve yaşam düzeylerini iyileştirmek

bir hükümet için zorunlu bir görev değil midir? Örneğin; geçim sıkıntısı nedeniyle eğitimini yarıda bırakmak zorunda kalan öğrenciler için kaynak sağlanması ve okullarda toplanan başta kayıt parası olmak üzere tüm paralı uygulamalara son verilmesi atılacak ilk adımlardan olmaz mıdır? Başka nasıl mı önlemler alınmalıdır. Her öğrenciye ücretsiz öğle yemeği verilmesi, eğitim kurumları oturdukları yerlere uzak olan öğrenciler için ücretsiz servisler sağlanması, öğrencilerin kültürel, sosyal ve spor faaliyetleri için özel bütçe sağlanması... Gibi rahatlıkla daha fazla uzatabileceğimiz talepler biz liselilerin kriz koşullarında eğitim imkânından dışlanmaması için oldukça makul ve atılması zorunlu adımlarlar ya da 'önlemler' değil midir? Bizce öyle olmasına öyledir ama AKP'nin krize karşı önlem adı altında yaptıklarına bakılırsa AKP'nin kimin için önlem aldığını rahatlıkla görebiliyoruz.

Şimdi son bir ayda eğitim alanında atılan birkaç adımı sıra-

lıyoruz:

- Özel okullara teşvik yasası. Neden mi, çünkü bu okulların %40'ı boşmuş.

- Özel okulların personeli için vergi indirimi. Neden mi? Okulların patronları daha çok kar etmiş.

- Kolejlerin taksitli hale getirilmesi. Dershane usulü peşin fiyatına 5 taksitle.

- ÖSS yeniden değişti. Aslında hiçbir şey değişmedi kazanmak için daha çok para harcamak dışında.

Kısacası AKP önlem alıyor ama yoksullar için değil patronlar ve uluslararası sermaye için. AKP sadece eğitim alanında mı paketler hazırlıyor. Tabi ki de hayır. Kamu personelinin ücretleri

donduruluyor, yeni zamların listesi çıktı bile yerel seçimi bekliyor, patrona keyfi işçi çıkarma hakkı yasaallaştırıyor ve felaketin adı IMF anlaşması... Halkın ilğini bile sömürecekler, ah şu yerel seçim hele bir

geçse...

29 Mart'ta yapılacak yerel seçimler yaklaştıkça Türkiye egemen siyasetinden pis kokular yükseliyor. AKP'nin seçimlerde en önemli silahını dilencilik politikaları oluşturuyor. Yeni yılın başından itibaren bütün temel hizmetlere rekor zamlar yapan AKP, doğalgaz yakamayan halka kömür dağıtıyor. Kömürle simgeleşen AKP "yardım" paketlerinde yok yok... Buzdolabı, makarna hatta bulaşık bezi... AKP yoksul halkı en temel ihtiyaçlarını kullanarak dilencilik politikasına çalışıyor. AKP'nin, bir diğer yatırımı ise 'dincilik'. İktidara geldiği günden itibaren halkın manevi duygularını aktif bir biçimde sömüren AKP'nin bu seçimde de en güvendiği kaynakların önünde din sömürüsü geliyor. Yıllardır AKP belediyelerinden dert çeken yoksul halk için kısmi bir ümit olan CHP'nin ise AKP'den pek farkının olduğunu söyleyemeyiz. Çarşaf, kuran kursu, tarikat açılımı derken CHP iyiden iyiye çarşafa dolanıyor. CHP seçimlerde birkaç puan fazla oy alabilmek için toplumsal gericiliği güçlendiren projelerin önünü açıyor. CHP bu adımlarıyla aslında Türkiye'yi biraz daha fazla AKP'ye teslim ediyor.

CHP seçimlerde AKP'yi yolsuzluk kam-

AKP'nin seçim çalışmasında en göze batan yöntemi hal-
kın gözünü boyamaya çalış-
lıklarını yardım paketleri oluyor.

panyasıyla vurmayı hedefliyor. Kemal Kılıçdaroğlu'nun çok belgeleriyle AKP'ye etkili şutlar attı. Attı atmasına ama AKP iktidardaki gücünü de kullanarak CHP'yi aynı silahla vuruyor. CHP şimdi de kendi belediyelerindeki ve parti yöneticilerinin yolsuzluk haberleriyle uğraşmak zorunda kalıyor. Karşılıklı atılan bu adımlar iktidarıyla, muhalefetiyle sistem içerisindeki tüm unsurların nasıl bir çürüme içerisinde olduğunu gösteriyor. Egemenler için "halka hizmet" tam bir palavradır. Türkiye'de seçimlerde halk belediye başkanını değil sanki müşterisi olduğu işletmenin yöneticisini seçiyor. Çünkü belediyeler şirketler haline dönüştürüldü. Belediyeler ulaşım, su, doğal gaz başta olmak üzere birçok temel ihtiyacı halka kar amacıyla para karşılığında satıyorlar. Egemenler belediyeler için rant alanlarını oluşturuyor. Belediyeler sınırsız imkânlarından yararlanmak isteyen tüm çıkar sahipleri için tam bir pasta haline dönüşmüş durumda.

Peki, yerel seçimler biz liseliler açısından neyi ifade eder. Aslında bu soruya yöneticiler baştan kararı vermiş hiçbir şeyi ifade etmez. Çünkü bizler oy kullanamayız. Bu yüzden bizler kentin tüm imkânlarından dışlanız.

Top oynayacak 10 m2 alan bulamayız. Çünkü belediye bu yerlerin hepsini iş merkezlerine peşkeş çekmiştir. Ulaşım ücretleri en çok bizi vurur. Her kente sinemaya, tiyatroya gidememiş binlerce lise öğrencisi vardır. Fatura ücretleri nedeniyle evlerimizde ısınamayız, bıkıcı trafikte her gün okullarımıza gitme savaşı veriz. Ama hiçbir belediye başkan adayı ya da belediye başkanının ağzından "boş vaat" dahi olsa anılmayız. Fakat kentin müşterileri olma konusunda hiçbir tereddütleri yoktur bu adayların.

Harareti geçmiş olsa da ülkemizin son döneminde en önemli gündemlerinden biri de kuşkusuz Tayyip Erdoğan'ın Davos şovu oldu. Katil İsrail'in günlerce Filistin top-
raklarını bombalamasına sesini çıkartmayan başbakan Erdoğan İsrail Cumhurbaşkanı Peres'e çıkışarak sözde "tarih yazdı". AKP'liler bir anda Erdoğan'ı kahraman ilan etti. Peki, Erdoğan gerçekten bu sıfatı hak ediyormuydu? Ne demişti Tayyip Erdoğan Peres'e "siz çocuk öldürdünüz" peki biz başbakana soruyoruz neden bu açıklamalarınızı İsrail Gazze'ye bomba yağdırırken yapmadınız? Ne dedi Erdoğan "sizin devletiniz suç işliyor"

peki neden suç işleyen katil bir devletle ülkemiz arasında yüzlerce politik, ekonomik ve askeri anlaşma var? Neden bunların bir tanesi bir yaptırım veya tepki olarak iptal edilmedi. Soruyoruz Erdoğan'a, Filistinli çocukların üzerine bomba yağdıran jet pilotları bizim ülkemizde yetiştirilmiyor mu? Bu düpedüz işbirlikçilik değil mi Sayın Erdoğan? Yağma yok Tayyip Erdoğan siz de İsrail gibi savaş suçlusunuz. Eğer İsrail'e karşı somut yaptırımlar ve adımlar atmazsanız İsrail'in bundan sonrası tüm saldırıların asli sorumlularından birisi de siz olacaksınız.

İşbirlikçilikte, halk düşmanlığında, gericilikte tam gaz yola devam eden, yerel seçimler sonucunda kendi gerici, piyasacı iktidarını güçlendirmeyi hedefleyen AKP'ye karşı mücadele etmek ve AKP'yi geriletmek her liseli açısından zorunlu bir görev olarak önümüzde duruyor. Fakat AKP'ye karşı mücadeleyi kendi koltuk kavgasına dönüştüren başka iktidar adaylarının birbirleriyle güreşini değil, AKP'nin yıkıcı politikalarına karşı liselerimizi geleceğimizi ve ülkemizi savunmak zorundayız. Kendi haklarımız, geleceğimiz ve halkın çıkarları için liseli gençlik yine en önde saf tutacaktır.

Sendika.Org

Emek Haberleri

Aktüel Gündem

Dünyadan Haberler

Sendika.org Yazıları

Sendika.org Çevirileri

Makaleler

Söyleşiler

Bilgi-Belge-Araştırmalar

Toplumsal Bellek

Kitap

**ÜRETEN BİZİZ,
YÖNETEN DE BİZ OLACAĞIZ!**

Kapitalizm krizde. Umarız ölür!

Son yıllarda etkisini derinden hissettiren kapitalizmin ekonomik krizi, ABD'deki büyük yatırım bankalarının iflasıyla daha da gözle görülür hale geldi. Kapitalizmin kalbi ABD'de başlayan ekonomik kriz kısa zamanda Avrupa'dan tüm dünyaya yayıldı. Kapitalizmin tarihinin en büyük krizi olduğu kabul edilen küresel kriz ile birlikte tüm dünyada büyük ve köklü şirketler ya iflas etti ya da küçülmek zorunda kaldı. Kapitalist ülkelerin yönetimleri ise krizi aşmak için bu şirketlere bütçelerinden para aktararak iflaslarını engelleme yolunu seçti.

Dünyayı kasıp kavuran ekonomik kriz Türkiye'yi de ciddi oranda etkilemekte. Şirketlerin küçülme politikaları ile binlerce işçi işlerinden atıldı. İşsizlik geçtiğimiz yıla göre yüzde 20 arttı. Krizin ilk günlerinde Başbakan "Kriz bizi etkilemez, teğet geçecek" diyerek olayın üzerini örtmeye, krizi önemsiz göstermeye çalışmıştı. Ama halk krizin yansımalarını hayatının tüm alanlarında yaşayarak hissediyor. Doğalgaz, elektrik, su ücretlerine zamlar geldi.

Sağlık ve beslenme gibi ihtiyaçlar da giderek pahalılaşıyor. Tüm bunların yanında işverenlerin krizi bahane ederek kitlesel işçi çıkartmaları, yoksulluğu daha da artırıyor. Yani krizin faturası yine halka kesiliyor ve AKP'nin iddia ettiğinin aksine kriz halkı teğet geçmiyor. AKP'nin kriz yönetim anlayışı, büyük şirketlere para aktarmak ve halkın üzerindeki yükü artırmak. Bunun yanında hükümet krizden çıkabilmek için yine IMF anlaşmalarından medet umuyor.

Ancak halk krizin faturasını ödemeyecek. Krize karşı işçiler, emekçiler, yoksullar, üniversiteliler, liseliler birçok eylem yaptı ve yapmaya da devam ediyor. Yapılan eylemlerde yüzbinlerce kişi krizin yarattığı yıkımın, asıl sorumlularına kesilmesi gerektiğini haykırdılar. Liseliler de nasıl krizden yoğun olarak etkilenmekteyse aynı dercede bu eylemlerde de önemli katılım gösterdi. AKP bir yandan "kriz psikolojik, aslında böyle bir şey yok" derken krizin yükünü halka yüklemeyi, zenginlerin krizden etkilenmemesi için uğraşmayı sürdürüyor. Liseliler de "krizin faturası AKP'ye, faturayı RED'dediyoruz, Tayyip'e yolluyoruz!" diyor ve hakları için mücadeleyi yükseltiyor.

Tayyip'in kriz serüveni

Kapitalizmin en büyük krizi olarak tanımlanan son küresel kriz hakkında Tayyip Erdoğan'ın 'özlü söz' gibi yaptığı açıklamaları sizin için topladık.

"Bu küresel kriz de inşallah bizi teğet geçecek. Bizi böyle gelip de diğerlerini vurduğu gibi inanıyorum ki kesinlikle vurmayacak, vuramayacak. Çünkü biz rehavete düşmedik, mali disiplinden taviz vermedik, işi sağlama aldık"

"Türkiye'de henüz bu krizin tesiri olmmuş diyemem. Fakat beklentiler noktasında bir bulanıklık var"

"Türkiye'deki olay psikolojiktir. Ve Türkiye'de kasıtlı olarak psikolojik olarak bu krizi körüklemek gayreti içinde olanlar var. Bir defa biz öncelikle bunu reddetmemiz lazım. Bu psikolojik havayı birlikte yıkmamız lazım"

"Yoksa biz, yine 'bir kriz var, ben bu krizi nasıl fırsata dönüştürürüm' diye düşünürler olursa orada da bu hükümet, kusura bakmasınlar kimseye krizi fırsata dönüştürme fırsatı vermez. Bizim öyle bir durumumuz söz konusu değil. Adil davranacağız ve bugüne kadar belki alışılmış şeyler değil, ama kusura bakmasınlar el ele, omuz omuza vereceğiz ve bu süreci beraber atlatacağız. Çünkü bizler kimseye kalıp da herhangi bir şeyi bu ülkede peşkeş çektiirmedik. Bundan sonra da çektiirmeyiz."

"Şu anda bir küresel ekonomik kriz var. Bu krizden başta ABD, AB üyesi ülkeler ve Japonya olmak üzere bütün bu ülkeler ciddi manada etkilenirken bundan belki biz de etkilenmeyeceğiz ama biz en az etkilenen olacağız. Bunu böyle bilin. Biz dersimize iyi çalıştık. Hazırlıklarımızı iyi yaptık. Biz hiçbir zaman vatandaşımıza yokluğu satmadık. Biz vatandaşımıza var olanı sattık"

"Bu yılda da belki ikinci yanda her şey değişebilir. Sürekli ağlamak, ağlamak, ağlamak... Bir de 'bütün krizlere rağmen hamdolsun bu rakamdayız' deyin. Ben 'teğet, en az zararı göreceğiz' dedim, bazıları dalgaya aldı. İşte buyurun rakamlarla konuşuyoruz"

Müşteri değil liseliyiz, bu krizi ye-me-ye-ce-ğiz!

Söz konusu kriz olunca, önüne geleni vurmada geçip gitmesi dü-şünülemiyor haliyle. Kriz yoksul halkı her geçen gün daha da sert bir biçimde vuruyor. Acımasız kriz şartları işçiyi, işsizi, kadını, yoksulu, üniversiteliyi etkilediği gibi biz liselileri de etkiliyor doğal olarak. Hem de fazlasıyla... Kendimize ait ekonomik gelirimizin olmaması, ço-ğu açıdan ailemize bağlı olmamız, diğer bir deyişle 'bağımlı nüfus'u oluşturmamız bu durumu daha da zorlaştırıyor. Kitlel bir şekilde iç-ten çıkarılan işçilerin, kriz yüzünden ev masraflarının altından kalkama-yan kadınların çocukları olmamız krizin etkilediği her kesimle birlik-te, bizim de elimizde olmadan etki-lendiğimizi gösteriyor.

Ailelerimiz darboğazlık içine girerken evdeki harcamalar da bir bir kesilmeye başlıyor. Çalışmayan ço-ğu lisenin elindeki tek ekonomik gelir olan harçlıklar da, kriz dolayısıyla kesintiye uğruyor. Liseli ise zaten kısıtlı ve pahalı olan ve ken-dini geliştirmesine yarayan sosyal-kültürel faaliyetleri azaltmak hatta kesmek zorunda kalıyor. Özellikle niteliksiz eğitim sistemine karşı biz-lerin tutunma noktası olan kitapların da pahalılaşması, piyasacı ve nitelik-siz eğitim sisteminin altında daha da ezilmemize sebep oluyor.

Diğer taraftan kriz bahane edile-rek artırılan, her evin sırtında birer yük haline gelmiş olan zamlar biz-lere de baskı yapıyor. Özellikle ba-şını alıp giden elektrik ve doğalgaz zamları pek çok evin 'ışığını söndü-rüyor'. Liselerde de çok farklı bir durumla karşılaşmıyoruz. Çok düşük bütçeler ayrılan eğitimde, okullar ar-tık doğalgaz, elektrik, su parası öde-yemez hale geldiler. Hatta birçok okulun elektrigi, suyu, doğalgazı ke-silmeye başlandı bile. Öyle ki Çor-lu'da, Çorlu Lisesi'nin

'borçları yüzün-den' elektrigi kesilince sı-navlara ve derslere ara-verilmek zorunda kalındı.

Daha krizin etkilerinin ilk yansıma-ya başladığı zamanlarda bile 100'e yakın lisenin elektrigi, suyu veya doğalgazı kesildi. Eğitime ayrılan ufak bütçe dolayısıyla devletten pa-ra alamayan idareler ise yükü ö-ğrencilerin sırtına bindirmeye çoktan razı. Zaten her dönem 'katkı' adı altında para ödemek zorunda bıra-kıldığımız için, 'kriz' idarelerin de öğrenciyi soymak için tutunduğu bir dal oluyor.

Ulaşımsa bir diğer sorun olarak karşımıza dikiliyor. Ulaşım yapı-lan zamlı okula gidip gelmek bile aile bütçesine büyük bir yük oluyor. Okul servisleri ise çoğu öğrenci için bir hayal olmaktan öteye gidemiyor. Her yıl %10 küsur zam yapılan okul servislerini yeni eğitim-öğretim yılında bir zam daha bekliyor. Yeni servis tari-fesine göre okulla ev arası 0-3 km. arasın-da bile olsa üç-ret 100 TL olu-yor. Bu para ki-lometreye göre 230 TL'ye ka-dar yükseliyor. Bir işçinin ala-bileceği asgari ücret -hükümet-in milimlik zamlarıyla- 527 TL iken, tüm bu zamlar ve temel ihtiyaçlar-la ailenin cebinde zaten hiçbir şey kalmıyor.

Tüm bunlar olurken yoksullukla yayılan 'açlık' kendini daha da kes-kin biçimde hissettirmeye başlıyor. Temel gıda maddelerine yapılan zamların yanı sıra okuldaki kantin ve yemekhane fiyatlarının da yine 'kriz' bahanesi ile yükseltilmesi, üs-telik doyurucu ve sağlıklı olmaması gelişim evresinde olan biz liselileri aç kalmaya mahkum ediyor. Öze-llikle liselerle üniversiteler kıyaslan-dığında, liselerdeki yemekhane ücretlerinin üniversitedeki yemekhane ücretlerinden günlük iki-üç kat daha fazla olduğu göze çarpan bir gerçek. Haftada bir zehirlenme vakası ha-berleri ise biz liseliler için alışıl-dık bir durum haline geliyor.

Bir de bunun üzerine krizin böylesine belini büktüğü liseli-lerin, aldıkları kısıtlı oranda bursları kesiliyor. Gerçekçi bir ne-den olmadan kesilen burslar böyle-sine bir kriz ortamında "yardım", "destek" yalanlarını bir kez daha

açığa çıkartıyor.

Üzerine işten çıkartılanların sayı-sı artukça, annelerimiz babalarımız ya çok ağır koşullar altında çalıştı-rılıyor ya da kriz mağdurları olarak işsiz kalıyorlar. Bu durumda eği-timimizin bile 'belli bir miktar para' gerektirmesini göz önüne alırsak, her işten çıkartılma ile onlarcamızın geleceği ile oynanıyor.

Kriz egemenleri vurdukça, ege-menler de bunun acısını halktan çı-kartmak istiyorlar. Krizin şimdiki durumu bile bizi böylesine etkiler-ken ilerde çok daha ağır yaptırımlarla karşılaşacağımız kaçınılmaz bir gerçek olarak önümüzde duruyor. Özellikle AKP'nin IMF ile anlaşma-ya gitmesi ile durumlar daha da kö-tüleceğe benziyor. Daha yoksul,

daha bağımlı bir halk...

Ailelerimiz yoksullaştıkça biz de birçok hakkımızdan mahrum bırakı-lacağız. Eğitim masraflarımızı karşı-lamak için çalışmak zorunda kalaca-ğız. Bunu yaptığımız için de sosyal kültürel faaliyet, spor faaliyeti, oku-nacak kitap alma vs gibi birçok şeyden de feragat etmek zorunda kalacağız. Ailemize yük olmama bi-linci içinde gençliğimizi görmezden geleceğiz.

AKP tüm bu problemlerin hepsi ile bize kabank bir fatura yazmaya çalışıyor. Evet belki, AKP'nin he-deflediği gençlik profili budur. Ama biz bu krizin faturasını yırtıp ataca-ğız. Gençliğimizin verdiği güçle, li-selerimizde, mahallemizde hatta evi-mizde krize karşı güç oluşturacağız. Onlar zam yaptıkça, geleceğimizin vazgeçmemizi istedikçe, bizi aç, yoksul, sağlıksız bıraktıkça biz red-dedeceğiz. Çünkü biz biliyoruz ki, reddetmek isyan etmenin ilk adımı-dır. Biliyoruz ki, ancak bize dayatı-lanları reddettikçe özgürleşebiliriz.

"Bir Filistin vardı Bir Filistin gene var"

Mahmut Derviş

İsrail'in Filistin toprakları üzerinde kurulması, aslında çok eski bir projenin uygulamasıdır. Birinci Dünya Savaşı sırasında İngiltere gizli servislerinin himayesinde kurulan bir çok Siyonist örgüt, Yahudi inancına göre Kudüs'ün ve Filistin topraklarının kendilerine ait olduğunu düşünmekteydi. Birinci Dünya Savaşı'nın ardından İngiltere'nin mandası altına giren Ortadoğu'daki Filistin topraklarına Yahudi göçü başladı. Orada yaşayan ve çoğunluğunu Arapların oluşturduğu halk Yahudi göçlerinin başlamasıyla İngiltere'ye karşı direnişe geçti.

1947 yılına gelindiğinde çözülememiş olan sorunu İngiltere, Birleşmiş Milletler'e devretti. Birleşmiş Milletler de soruna çözüm bulamayınca sorun daha da büyüdü. 1948 yılı ise İsrail-Filistin sorunda bir dönüm noktası olmuştur. İngiltere'nin bölgeden çekilmesiyle 14 Mayıs 1948'de Siyonist örgütler İsrail devletinin kuruluşunu ilan etti. Bu gün Filistinliler arasında "Felaket Günü" olarak tarihe geçti. İsrail kurulur kurulmaz, Filistin köylerinde katliamlara başlamış, katliamlar kar-

şısında ise Filistinliler çevre ülkelere kaçmak zorunda kalmıştır. İsrail devleti böylece Filistin toprakları üzerinde kurulmuş oldu ve yüzbinlerce Filistinli mülteci konumuna düştü.

1964 yılında Filistin'de İsrail'e karşı direnişi savunan örgütler birleşerek Filistin Kurtuluş Örgütünü (FKÖ) kurdu. Örgüt tüm Filistin halkını temsil ediyordu. FKÖ savaşçıları İsrail'e karşı saldırıya geçti ve İsrail'e ağır kayıplar verdirerek Filistin direnişini başlattı.

1967 yılına gelindiğinde İsrail bölgedeki diğer Arap devletleri ile yaşadığı anlaşmazlıklar sonucu savaşa girdi. Altı gün süren bu savaşın ardından bölgede dengeler tamamen değişti. İsrail devleti Filistin'den ve komşu Arap ülkeleri Mısır ile Suriye'den toprak olarak genişledi.

Bu savaşta Filistinli 500 bin insan başka ülkelere kaçarak mülteci konumuna düştü.

Savaş boyunca İsrail'de sağın yükselmesiyle, Siyonistler Filistinlileri katletmeye devam ettiler. İsrail 1982 yılında Lübnan'ı "Filistinli di-

renişçilerin merkezi" olduğu gerekçesiyle işgal etti. 4 aylık işgalde 20 bin Filistinli ve Lübnanlı katledildi.

1987 yılında kitlesel başkaldırıların şeklinde gelişen ve tüm dünyada "intifada" olarak bilinen eylemler başladı. Filistinliler grevler düzenledi, İsrail mallarını boykot etti, sokaklara barikatlar kurdu ve İsrail'in ağır savaş araçlarına karşı taşlarla direndi.

Günümüze kadar süren ve hala devam eden Filistin-İsrail savaşı tarihi boyunca İsrail'in katliamlarıyla, sivilleri ve çocukları öldürmesiyle gündemden hiç düşmedi. Tüm bu savaş boyunca 1,5 milyon Filistinli mülteci konumuna düştü, onbinlerce Filistinli katledildi. İsrail Ortadoğu'da kan akıtmaya, masum Filistinlileri katletmeye devam ediyor.

**Ben Filistin'e
dönüyorum,
Yumruğum
havada
Filistin'e
özgürlük
FHKC Marşı'ndan**

Filistin mücadelesi biz Türkiyeli devrimciler için simgesel olarak anlamlı bir yerde duruyor. Türkiyeli devrimciler yıllarca Filistin'deki kamplara gidecek FHKC'de eğitim aldılar. 68'in devrimci öğrencileri Filistin kamplarında aldıkları askeri eğitimlerin ardından Türkiye'ye dönerek, silahlı devrimci örgütlerin temellerini attı. Deniz Gezmiş yaşamı boyunca Filistin'de al-

dığı FKÖ üye kartını yanından ayırmamıştır.

Filistin'in İsrail devletine karşı verdiği mücadelenin başlangıcında en önemli rolü oynayan örgüt 1964 yılında yaptığı saldırılarla adını duyuran Filistin Ulusal Kurtuluş Cephesi'ydi. 1967 yılında bu örgüt ismini değiştirerek Filistin Halk Kurtuluş Cephesi adını aldı. Örgütün kurucusu George Habbaş, Filistin mücadelesinde önemli figürlerden biriydi. Örgüt 1971 yılında FKÖ'ye katılarak, bu çatı örgütü içerisindeki en büyük politik grup oldu. Yaser Arafat'ın liderliğindeki FKÖ'nün 1972 yılından sonra girdiği ılımlı tavra en sert karşı çıkan da FHKC oldu. FHKC'nin örgütlülüğünün büyük kısmı Filistin di-

şindeki mülteci kamplarındaki yapılanmasından oluşuyordu.

Filistin mücadelesi, bu gün her ne kadar emperyalizmin politikaları sonucu sağcı örgütlerin temsiliyetine girse de, geçmişten beri Filistin sorunu Türkiyeli devrimcilerin sorunu olmuştur.

Tavrımız sana Erdoğan Şov yapma, ilişkiyi keş

27 Aralık 2008'de İsrail, on yıldır Filistin topraklarında gerçekleştirdiği katliamlara bir yenisini daha ekledi. Filistin'in Gazze Şeridi'ne Hamas'ın roket saldırılarını bahane ederek önce bir hava saldırısı düzenleyen İsrail, ardından kara hareketine başladı. Günlerce Gazze'de sivillerin üzerine bombalar yağdırdı, kurşun sıkı. İsrail Gazze'den geri çekilirken arkasında 1284 ölü, binlerce yaralı bıraktı.

İsrail son saldırısında Gazze'ye girerken Hamas'ın attığı roketleri bahane etmişti. Ancak Hamas roket saldırısına başlamadan önce İsrail Gazze'ye tıbbi malzeme de dahil her türlü yardımın girmesini engelliyor ve katı bir ambargo uyguluyordu. Savaşla birlikte Filistinliler için yaşam daha da zorlaştı.

Filistinliler, İsrail saldırıları karşısında bu acıyı yaşarken, diğer dünya ülkeleri saldırıya sessiz kalarak, hatta bazıları da açıktan destekleyerek arka çıktı. Uluslar arası destek bulan İsrail de bundan faydalanarak saldırılarının dozajını artırdı. Türkiye Devleti ise savaş sırasında ve sonrasında sözlü olarak İsrail'i kınadı ve Filistin halkına "sabır" dedi. Ancak bu sözlü kınamalar sürerken İsrail'e yapılan 49 silah ve ticaret anlaşmasının hiç biri askıya alınmadı, meclisteki İsrail-Türkiye Dostluk Grubu faaliyetine devam etti. AKP hükümeti bir yandan Türkiye kamuoyunda büyük tepki uyandıran İsrail saldırılarına karşı açıklamalar yaparken, bir yandan da İsrail'in en büyük destekçisi olmayı sürdürdü. İsrail'in hava saldırılarını yapan pilotların eğitimlerini Konya Hava Jet Üssü'nde alması AKP hükümeti ve Genelkurmay'ın İsrail ile iyi ilişkilerinin en iyi örneği. Hava üssünün kapatılması ve ilişkilerin kesilmesi gibi talepleri Başbakan Erdoğan

"Biz bakkal dükkanı yönetmiyo-

ruz" diyerek reddetti. AKP hükümeti bu iki yüzlü tavrını sürdürmeye devam ederken, Venezuela, İsrail büyükelçisini ülkesinde istenmeyen kişi ilan ederek kovdu. Böylece Filistin ile gerçek dayanışmanın en güzel örneğini vermiş oldu.

Emperyalist ülkelerin hükümetleri İsrail saldırılarına karşı sessiz kalmasına rağmen tüm dünyada milyonlarca insan sokaklara döküldü ve İsrail'i kınadı. Türkiye'de ise sol toplumsal muhalefetin eylemlerinde bu talepler dillendirildi. Ancak Türkiye'de en geniş, kitlesel mitingleri Saadet Partisi örgütledi. Saadet Partisi'nin bu sürecin başını çekmesi özel olarak Filistin ile ilgili değil, Filistin'deki direnişi temsil eden gücün Hamas olmasından kaynaklanıyor. Onlarca yıldır FKÖ ve FHKC önderliğinde yürütülen Filistin mücahedelesi sırasında İsrail'in saldırılarına karşı hiçbir eylemde bulunmayan Saadet Partisi ve İslamcı örgütlenmeler söz konusu Hamas olunca farklı davranmayı tercih ettiler. Bu mitinglerde ise asıl vurgu Filistin halkıyla dayanışmak, İsrail ile ilişkilerin kesilmesi değil, ölen "Müslüman"lar için ağlamak ve dua etmek oldu.

Saadet Partisi, İsrail saldırılarına karşı oluşan kamuoyu tepkisinin sokak ayağını örgütlerken, AKP'de bu tepkiyi görerek yaklaşan yerel seçimler öncesi kendisine oy olarak kanallize etmeye çalıştı. Önce sert açıklamalarla ikiyüzlü bir şekilde İsrail'i kınarken, daha sonra somut adımlar atarak yardım kampanyaları örgütlemeye başladı. İHH, Deniz Feneri gibi AKP'yi destekleyen İslamcı yardım örgütleri Filistin için bağış toplamaya başladı. Böylece, yolsuzluklarla kirlenmiş bu dernekler Filistin'i bahane ederek isimlerini temize çıkarma fırsatı yakalamış oldu. AKP ise bizzat kendi eliyle, MEB genelgesi çıkararak tüm okullarda Filistin için bağış topladı, yas etkin-

likleri düzenledi. Başbakanın eşi Emine Erdoğan Ortadoğulu politik-

kacıların eşlerini çağırarak düzenlediği yardım yemeğinde kameralar karşısında ağlayıp halkın vicdanı üzerinde "oy"un oynamaya çalıştı. Son olarak da Tayip Erdoğan Davos Ekonomi Forumu'nda düzenlenen Gazze Konferansı'nda yine "kameralara oynayarak" İsrail'e "Siz öldürmeyi iyi bilirsiniz" diyerek toplantıyı terk etti. Konferanstan sonra "Tepkim moderatöreydi" diyerek ikili ilişkileri düzeltmeye çalışan Tayip Erdoğan, ülkeye "Davos Fatih" sloganları eşliğinde ayak bastı. Böylece Erdoğan'ın İsrail karşıtı çıkışlarının bir iç siyaset malzemesi olduğu ve yaklaşan yerel seçimler öncesi oy toplamaya yönelik yapıldığı açıkça ortada duruyor.

Filistin halkıyla gerçek dayanışma, İsrail ile yapılan tüm anlaşmaları iptal ederek ve İsrail tecrit edilerek mümkün olabilir. Bu yüzden bizler Filistin halkının yanında olmak istiyorsak AKP'nin ikiyüzlü politikalarına karşı olmalı ve İsrail ile yapılan tüm anlaşmaların iptalini istemeliyiz.

...ve kadınlar tarih sahnesine çıkar 8 Mart Dünya Kadınlar Günü

Her kadın doğar doğmaz tanışır hayatının her alanında karşısına çıkacak sorunlarla. Büyük küçük erkek çocuktan sonra verilir, ya da hiç verilmez. Okula gönderilmez örneğin, ya da istemediği biriyle zorla evlendirilir. Hele kırsal kesimde yaşıyorsa işi daha da zordur; daha oyuncak bebeklerini bırakmadan gerçek bir bebek bulur kucağında.

Sonra kadın dediğin hizmet etmelidir; babaya, kocaya, abiye... Eee ne de olsa temizlik, çocuk bakmak, tarlaya gitmek, yemek yapmak tüm bunlar kadının görevleridir. Birini yapmamaya görsün, temiz bir dayacağı hak etmiştir. Yeri gelirse ölüm emri verilir bazı kadınlar için. En ağır suç işlemiştir çünkü; evlenmek istememiş, töreye karşı gelmiştir.

Sorunlar sadece evde değildir. Çalıştığı işte aynı işi yaptığı halde erkek işçilerden daha az ücret alır. Patron tarafından taciz edilir, dövülür sesini çıkaramaz; çıkarırsa işinden olur. Kriz mi var, kadınlar ilk atılanlardır. Sokakta tacize uğramışsa, hemen sorular sorulur. Öyle ya ne giydiği, saat kaçta dışarıda olduğu taciz nedenini haklı çıkarabilir.

Bunlar, kadınların yaşadığı sorunlar denince ilk akla gelenler. Daha yazmaya kalsak sayfaları doldurabiliriz. Biz liseli kadınlar da kadın ol-

manın doğalında zorluklarını tüm hayatımızda ve liselerimizde yaşıyoruz ne yazık ki.

Ancak kadınlar bugün artık tüm bu sorunlarla mücadele etmek için bir araya geliyorlar. Sakarya'da evlerine kontrollü su sayacı takmaya gelenleri ellerinde sopalar ile karşılayan köylü kadınlar, DESA direnişi için sokağa çıkan kadınlar, direnişi sonunda sendikal haklarını kazanan Novamed'li kadınlar, 2 Kasım'da kendi talepleriyle Ankara sokaklarına çıkan kadınlar, Üzmez olayına karşı tepkilerini dile getiren Genç Umut'çu kadınlar, kadınların artık toplumsal muhalefetin ön saflarında yer aldığını ve söz sahibi olduğunu kanıtıyorlar. Artık sorunlarını dile getirmenin ötesinde, haklarını kazanmak, çözüm üretmek için mücadele ediyorlar. Bu nedenle bu mücadelenin bir parçası, simgesi olarak her yıl 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde kadınlar sokaklara çıkıyorlar. Kendi taleplerini haykırarak kadınlar, kendi coşkularını ve renklerini alanlara taşıyorlar.

Bu yıl da kadınlar haklarını sokaklarda haykıracaklar. Yüzlerce gün fabrika önünde grevde olan kadınlar olarak haykıracaklar, tacizcilerin sırtına şemsiye indiren, kafasına yumurta atmaktan geri durmayan kadınlar olarak haykıracaklar ve daha niceleri olarak çıkacak sesleri. Dört bir yandan, mahalleden, fabrikadan, evden, iş yerinden, sokaktan, üniversiteden, liseden. Ve tüm ülkeyi dolaşacak, tüm kulakları açacak bu ses.

GÜLDÜNYA

canım abim vurma beni
bu dünyadan alma beni
dökülür mü kardeş kanı

bir karında yatmadık mı
bir anadan
doğmadık mı
bir memeden doymadık mı

binbir yarayla tek bir kurşunla gitti güldünya
kim farkında kimin umrunda yandı bir dünya

seni gönderene söyle
köydeki büyük meclise
söyle daha çocuk yaşta
üstüme çıkan herife

eğer böyle ölürsem
iki elim yanınızda
hayaletim gezer
düşer peşinize

binbir yarayla tek bir kurşunla gitti güldünya
kim farkında kimin umrunda yandı bir dünya

binbir yarayla tek bir kurşunla gitti güldünya
kim farkında kimin umrunda söndü bir dünya

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nün tarihi acı bir katliama dayanır. 8 Mart 1857'de ABD'de Cotton Tekstil Fabrikası'nda çalışan çoğunluğu kadın dokuma işçileri, ağır çalışma koşullarını protesto etmek için greve başlarlar. Grevi kırmak ve başka alanlara da yayılmasını engellemek için acımasızca müdahale edilir ve işçiler fabrikaya kilitletildi. Gözü para kazanma hırından başka bir şey görmeyen patronların neler yapabileceğini gösteren bir olay yaşanır; fabrika yanmaya başlar. Yanan fabrikadan çıkamayan veya fabrikanın çevresine kurulmuş olan barikatları aşamayan 129 kadın işçi yanarak can verir. Bu olay, kapitalizmin ken-

dini tehlikede hissettiğinde, nasıl ölüm makinesine dönüştüğünün kanıtıdır. Takip eden yıllarda kadınlar sömürüye karşı örgütlenmeye başlarlar. 26-27 Ağustos 1910'de II. Enternasyonal'de, Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı'nda, Clara Zetkin'in önerisiyle "8 Mart Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü" olarak kabul edilir. BM Genel Kurulu ise 1977 yılında 8 Mart'ın "Dünya Kadınlar Günü" olarak kutlanmasını kabul eder.

Kabul edildiği günden sonra tüm yasaklara ve engellemelere rağmen, bugün dünyanın birçok ülkesinde kadınlar her 8 Mart'ta sokaklara dökülmektedir.

Ne ufak kız çocukları ne de ikinci sınıf vatandaşız

Liseli özgür kadınlarız!

Otoriter, gerici, piyasacı eğitimin pençesinde kalan liselerimizde geleceğimiz elimizden alınıyor, baskıcı yönetmelik ve uygulamalarla özgürlüklerimiz kısıtlanıyor, eşit ve nitelikli eğitim yerine rekabetçi, niteliksiz ve paraya bağlı bir eğitime karşı karşıya kalıyoruz. Ve liseli kadınlar tüm bunlardan iki kat daha fazla etkileniyorlar.

Liseli kadınlar için tüm bunlar namus, taciz, baskı, yasak oluyor ve yüzlerine iki kez çarpıyor.

Liselerdeki forma, kravat, etek, gömlek düzeni vs ile belirlenen kılık-kıyafet yönetmeliği liseli kadınlar için aynı zamanda bir namus kurallıdır. Liseli kadınlar eteklerinin boylarıyla oynamamalıdır. Ya da 'usturuplu' giyinmelidir ki namuslarına zeval gelmesin. Liseli kadınlar 'düzgün' giyinmelidir çünkü 'kız çocukları' düzenli olur. Liseli kadınlar okul içerisinde erkek arkadaşları ile çok fazla dolaşmamalıdır, laf olur!

Bunlar 'çok basit' bir diğer deyişle ilk akla gelen sorunlardır. Erkek egemen toplumun yansıması olan müfredat içeriği, yasaklar, liseli kadınların aldıkları eğitimdeki sınırlamalar... saymakla bitmez aslında liseli kadınların yaşadıkları.

Şu an içerisinde olduğumuz kriz ise yüz yüze kaldığımız sorunlarımızı daha da pekiştirmektedir.

Kriz ile birlikte eğitim masraflarını karşılamak daha güçleşmiştir. Liseli kadınlar eğitim masraflarını karşılayabilmek için part-time işlerde daha çok çalışmak zorunda kalıyor artık. Bu çalışmalar hem liseli kadınların emeklerinin sömürülmesine hem de daha fazla tacizle karşılaşmalarına neden olmaktadır.

Yoksulluğun artması ile masraflarını denetlemeye çalışan aileler (mutfak, dış harcama, giyim...) bir 'kemer sıkma' amacıyla, zorunlu olarak görmedikleri liselerden ço-

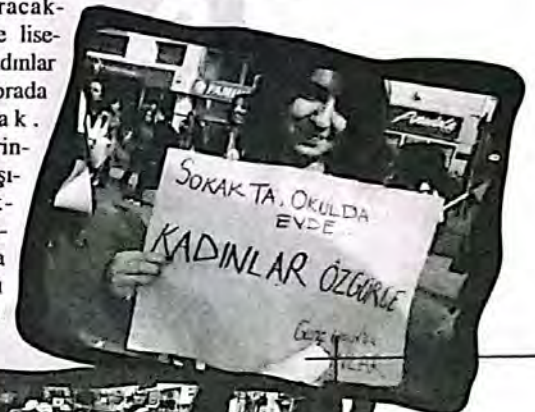
cuklarını almakta veya masrafları karşılayamadıkları için almak zorunda kalmaktadır. Ve okuldan alınacak ilk çocuk ise kadın olmaktadır ne yazık ki. Çünkü toplumdaki görevi ev içerisinde ibaret olan kadınların eğitimlerini tamamlaması ve meslek sahibi olması zorunlu değildir! Ve okuldan alınan genç kadınlar ya çalışmak zorunda kalmakta, ev işleriyle yükümlü olmakta hatta artık zamanı geldi diye evlendirilmektedir! Kadın öğrencilerin eğitim almada oranını ÖSS sınavına giriş oranı bize gösteriyor aslında. Adayların %40'ını kadın öğrenciler oluşturuyor. Ve kriz şartlarında bu oranın daha da düşeceğini tahmin etmek zor olmasa gerek.

Hergün sorunlarımız artarken biz Genç Umurcu kadınlar isyanımızı büyüterek geliyoruz ve haklarımız için mücadele ediyoruz. Sorunları daha da sıralan. Okul yönetimi ayrı, ailesi ayrı, devleti ayrı ve toplumdaki liseli 'genç kızlarımıza' yönelik önyargı ayrıdır. Mücadele etmeye ve bir kadın olarak sorunlarından bahsetmeye hele bir de bunlara karşı mücadele etmeye başladığında çarpıcı suratına sorular. Liseli kadın mı, o da ne? Liseli kadın mı olur? Liseli genç kızlar vardır, bunlar da tabii ki korunmaya muhtaçtır, onandır ki bu yasaklamalar, sınırlamalar normaldir!!!

Hayır değildir. Liseli kadınlar vardır. Bir yaş ya da başka bir algı üzerinden belirlenemez kadınlıkları. Ve liseli kadınlar nasıl toplumsal muhalefet içerisinde sistemin yarattığı 'genel' sorunlara karşı mücadele ediyorsa kadın oldukları için karşılaştıkları sorunlara karşı da en diri sesleri ile mücadele etmektedirler, etmelidirler. Liselerinde paralı eğitime, otoriteye, gericiğe, geleceksizleştirmeye, faşizme, AKP'ye

karşı mücadelelerini tüm gücüyle sürdüren liseli kadınlar bir de kadın oldukları için bunu yapmalıdırlar. Kadın sesleriyle, renkleriyle, coşkularıyla bir araya gelmelidir ve gelecekler de.

Bu yıl Türkiye'nin dört bir yanında kadınlar krize, tacize, tecavüze, şiddete, gericiğe, yoksulluğa, savaşa, eşitsizliğe... karşı sokağa çıkacaklar. 8 Mart gününü Türkiye'nin dört bir yanında alı morlu renklerle dolduracaklar. Ve liseli kadınlar da orada olacak. Liselerinden taşıyacaklar sokaklara bu alı morlu

biz Genç Umurcu kadınlar isyanımızı büyüterek geliyoruz ve haklarımız için mücadele ediyoruz

Nehirleri besleyen ufak çaylar değil, en güçlü, en asi ırmaklar olacağız Demokratik Lise Hareketi için Tek Yol Bağımsız Çizgi

Demokratik lise hareketinin bağımsız bir politik zemin üzerinde gelişmesi onu toplumsal muhalefet hareketi içerisinde basit bir destekçi konumundan çıkararak diğer toplumsal güçler gibi ayakları yere basan güçlü bir bileşen haline getirecektir

Türkiye’de toplumsal muhalefet hareketinin bir gelişim seyri içerisinde olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Faşizm ve gericilikle harmanlanmış neoliberal politikalar kendi sınırlarına dayandıkça hem sisteminin krizi hem de uygulanan politikaların toplumsal karşılığı büyümektedir. Bu karşıtlık kuşkusuz ki yeni bir toplumsal muhalefet hareketinin besleneceği oldukça geniş bir siyasal ve politik alan oluşturmaktadır. Türkiye sol hareketi açısından her yönüyle kurucu bir dönem olarak değerlendirebileceğimiz bu süreçte ideolojik, politik tercihler ve stratejik hedefler kadar hiç kuşkusuz ki önemli bir değerlendirme başlığı da örgüt ve hareket tartışmasıdır.

Türkiye’deki güçlü bir sol alternatif için yeni bir politik ortamın/sürecin olduğunu savunuyorsak, bu yeni dönemin ihtiyaçlarını karşılayacak örgütsel formların ve hareket biçimlerinin üretilmesinden ve de var olan yapıların restorasyondan geçmesinin de zorunlu olduğundan şüphe duymamamız gerekmektedir. Lise muhalefeti açısından da durum pek farklı değildir. Hatta hem dünya çapında hem de ülkemizde liseli gençlik muhalefatinin artan önemi/enerjisi bu tartışmanın ihtiyacını artırıyor.

Ülkemizde lise muhalefatinin güçlü bir örgütsel bütünlüğü olmadığı aşikardır. Belirgin bir hareket tarzının hakim olmadığı böylesi bir

dönemde bir çok siyasal çevre lise mücadelesine farklı yaklaşımlar ve de farklı örgütlenme biçimleri öneriyor.

Derdimiz, lise muhalefatinin nasıl bir hareket biçimiyle örgütlenmesi gerekliliğine ve hareketin özelliklerinin neler olması gerekliliğine yönelik bir tartışma yürütmektir. Kuşkusuz bu tartışma için en önemli veri, yaşadığımız dönemin nesnel koşulları ve de yürütülen pratik mücadelenin sonuçları ve birikimidir. Bu nedenle tartışmayı demokratik lise muhalefetine önerilen hareket biçimlerine yönelik bir iz sürümüyle yürütmek faydalı olacaktır.

Ülkemizde bazı temel hatalı kavrayışlar/egilimler lise muhalefatinin politik önemini ve gücünü yadsıyıp bu potansiyeli ya körleştirmekte ya da “başka” güçlerin arkasına yedeklemektedir. Bugün ülkemizde lise mücadelesine genel olarak iki hatalı yöntem dayatılmaktadır. Bunlardan birincisi, liselileri bir siyasi partinin hegemonyası altında basit destekçilere dönüştürmeyi hedefleyen yöntem, ikinci yöntem ise liselileri basit bir yaş grubuna indirgenerek oluşturulan gençlik örgütlerinin (üniversite, mahalle, işçi gençlik...) üyeleri haline getirmeyi hedefleyen yöntemdir. Bu iki yöntem de lisenin politik potansiyelini kucaklamaktan uzak ve lise öğrencilerinin toplumsal mücadele içerisinde özneleşmesinin önünde ciddi bir engel oluşturmaktadır. Hal böyle olun-

ca bu iki yöntemin lise politikalarındaki hedefi ise genel örgütlerin (parti, dernek ya da her ne ise) kor-tejlerine ‘adam taşımak’ yani basit bir ‘kitle’ misyonu ve de lise içerisinde birkaç solcu öğrenci örgütlemek dışına çıkamamaktadır.

Bu yaklaşımların kuşkusuz ki temel sorunu liseyi bir “siyasal/politik mücadele alanı” olarak değil basit bir “çalışma alanı” olarak görmelerinden kaynaklanmaktadır. Onlar için lise çalışması genel programın duyurulması ve lise içerisindeki solcu öğrencilerle sınırlıdır. Eğer genel olarak, örneğin bir sol parti, kriz koşullarında yapılan su zamlarına karşı bir imza kampanyası yapıyorsa liseliler de bu imza kampanyasından sorumludur. Ya da eğer dışarıda büyük bir mahalle şenliği yapılması hedefleniyorsa liseliler de bu şenliğin biletlisini dağıtmaktan sorumludur. Kuşkusuz ki her lisenin yaşadığı mahalleye ve halkına karşı sorumlulukları vardır ve elinden geldiğince bu sorumlulukları yerine getirmelidir. Fakat liselerdeki neo-liberal dönüşüm sorulanmayıp, krizin liseli yaşamına etkisini tartışıp bu soruna dair bir mücadele önermiyorsa liselilerle kuracağı ilişki çok sınırlı kalacaktır. Ya da ciddi sosyal sorunların yaşandığı liselerde nasıl bir şenlik ihtiyacı olduğunu aramadan sadece “dışarıyı” işaret ederek liselerde yol almak lisenin bugünü kavramak neredeyse imkânsız olacaktır.

Lise mücadelesinde önemli bir sıkışma da seçilen "konu darlığıyla" açığa çıkıyor. Solun önemli bir kısmının lise politikası tarih, devrimci önderler ve bunlar üzerinden şekillenen ajitasyon çalışmalarının dışına çıkmıyor. Bu tür konular lise içerisinde bir sempatiye dönüşse de bu sempatiyi bugünün mücadelesine dönüştürmeye yönelik bir çizgi önerilmediğinde, hem bayraklaştırılan tarihsel değerler çok çabuk tüketilmekte hem de lise muhalefeti-nin hedefi daha baştan "darlaşma" sorunuyla baş başa kalmaktadır.

Lise mücadelesinde politik bağımsızlık vazgeçilmezdir. Ülkemizde neo-liberal saldırganlık toplumsal alanın tümünde olduğu gibi lisede (eğitim alanı) ve lise öğrencilerinin yaşamalarında çok ciddi tahribatlar yaratmıştır. Paralı eğitim, geleceksizlik, çürüyen ve yozlaşan sosyal yaşam, niteliksiz eğitim, devasa düzeye ulaşan eşitsizlik, baskı ve otorite, dışlanma, şiddet, uyuşturucu gibi en te-

"içerinin" yani lisenin politik mücadelesini de yükselteceklerdir. Ülkemizde böyle bir mücadele sürecinin yeni yeni mayalandığını bilsek de dünya üzerinde birçok ülkenin politik lise isyanlarıyla çalkalandığını oldukça iyi biliyoruz.

Demokratik lise hareketinin bağımsız bir politik zemin üzerinde gelişmesi onu toplumsal muhalefet hareketi içerisinde basit bir destekçi konumundan çıkartarak diğer toplumsal güçler gibi ayakları yere basan güçlü bir bileşen haline getirecektir. Lise potansiyelini üniversiteli gençlik mücadelesine ya da daha farklı bir gençlik mücadelesi içerisinde kurmak ya da bu mücadelelere eklemek yapılabilecek en ciddi hatalardan biri olacaktır. Gelişim düzeyi, yaş farkı, politik düzey, sosyal farklılıklar gibi birçok etken liseli özneleri sürekli geri plana atacak liseliler açısından hareket içerisinde inisiyatif almak sürekli zorlaşacaktır. Bu nedenle demokratik lise hareketi tıpkı politik bağımsızlık gibi

"örgütsel olarak da bağımsız" olmalıdır. Ülkemizde lise mücadelesini ne parti komiserleri, ne de başka "büyük güçler" değil d o ğ r u d a n doğruya liseliler kuracaktır. Lise hareketini yaratacaklar lise içerisinde olanlar, orda nefes alanlar, orda yaşayanlar olacaktır.

Liselilerin sosyal ve politik gelişimi için mücadelenin özneli liseliler olmalıdır. Kendi yaşamını ve mücadelesini örgütlemeyi başaran liseliler çok daha güçlü kavgalara girebilecek, çok daha zor süreçlerde rahatlıkla inisiyatif alabilecek bir donanıma da mücadele içerisinde kavuşacaktır. Bağımsızlık seçeneği asla "yaşamdan" kopuk bir mücadele ya da "büyük" devrimci sorumluluklardan kaçmak değildir. Aksine devrimci bir halk hareketi yaratma yolunda güçlü bir liseli gençlik mücadelesi yaratmak için seçilen bir yoldur. Örgütsel ve politik bağımsızlığı kendisine en temel ilke yapmış olan Genç Umut'un ise yürüttüğü mücadelenin enerjisini ve iddiasını büyütürken bu yolda daha da güçlü yürütmesi ise zorunluluktur.

Demokratik lise hareketinin ilkeleri

Lise hareketi demokratiktir:

Demokratiklik lise örgütünün en önemli özelliklerindendir. Bizler açısından demokratiklik sadece basit oy çokluğuyla sınırlanmaz. Demokrasi hedefi bir özgürleşme ve özneleşme hedefidir. Lise örgütünde demokrasi ise, örgütlü olarak yapılan herhangi bir çalışmanın birlikte planlanması, birlikte kararlaştırılması, birlikte yönetilmesi ve de birlikte sonuçlandırılmasıdır. Demokratik işleyişin temel bir zorunluluğu ya da gerekliliği ise sistem, aile, okul tarafından sürekli dışlanan gençlik yığınlarının yeniden kendine güvenirini toparlayacağı ve de kendini özgürleştirilebileceği bir alanı açmasıdır.

Lise hareketi meşrurdur:

Lise hareketi meşruluk (kabul edilebilirlik) çizgisiyle hareket eder. Savunulan düşüncenin haklılığı ve kitlelerin desteği meşruluğu oluşturur. Lise hareketi mücadelesini, sistemin çizdiği sınırlara hapsedmez. Çünkü sistem zaten birçok şeyi yasaklamış ve tüm demokratik hakları elimizden almıştır. Bu nedenle mücadele ederken yasal kurallar ve yasaklar yerine liselilerin ve halkın genel çıkarlarını göz önünde bulundurulur. Örneğin parasız eğitim için imza toplamak okul yönetimlerince yasaklanmıştır ama liseliler için son derece meşrurdur. İşte bu aşamada sistemin çizdiği sınırlar tek tek aşılar ve fiili yani meşru mücadele devreye girer.

Lise hareketi militandır:

Militanlık lise hareketinin temel özelliklerindendir. Fakat bu kavram ülkemizde genellikle yanlış anlaşılır. Militan kelimesini sistemin ve medyanın bilinçli bir şekilde kavgacı, çatışmacı gibi özelliklerle kodlaması bu yanlış anlaşılmanın alt yapısını oluşturur. Ama işin özü kesinlikle bu değildir. İşin özü yani gerçek militanlık ortaya koyulan bir hedefin başından sonuna kadar planlanması ve de bu hedef için bütün engellerin aşılması istenilen sonuca varılmasıdır. İstenilen sonuca varmak için geri adım atmamaktır. 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'na girmeyi hedeflemek de, kantin zamlarına karşı boykot örgütlemek de militan mücadelenin örnekleri haline getirilebilir.

Lise hareketi kitleseldir:

Lise mücadelesinin önüne koyduğu hedefleri gerçekleştirebilmesi için kitlesellik oldukça önemlidir. Ne kadar kalabalık olursak haklarımızı alabilmek için de o derece güçlü oluruz. Ayrıca kitlesellik sadece bir hakkın kazanılması ya da bir hedefin başlanması için değil aynı zamanda elde edilecek her kazanımın ve başının korunabilmesi açısından da önemlidir. Bugün önümüzde duran temel bir görev dar grupların eylemini değil sessiz yığınların kitlesel mücadelesini yaratmak olmalıdır.

mel sorunlar bu tahribatların en ön plana çıkarılmıştır. Lisede yaşanan tüm bu sorunların özü doğrudan sisteme dayanır. Bu nedenle liselileri sistem karşıtı bir mücadele içine katmak için hareket noktalarını "dışarıda" aramanın bir gereği yoktur. Çünkü lise sistemin ta kendisi ve sorunların odağındadır. Bu nedenle liseye değen ve lisede doğan her soruna karşı verilecek mücadele öz itibarıyla sistem karşıtı mücadeledir. Tüm bu devasa sorunlar ve devasa muhalefet başlıkları lise mücadelesine bağımsız bir politik hat yaratma fırsatı verir.

On binlerce lise öğrencisinin karşı karşıya kaldıkları neo-liberal yıkıma ve saldırganlığa karşı gösterdikleri direniş lise muhalefeti-nin gerçek zeminini oluşturacaktır. Eğitim haklarına ve geleceklerine sahip çıkan, baskı ve otoriteye karşı özgürlük mücadelesi veren liseliler "dışarının" değil

'a

yemediler

Toplumsal muhalefetin ivme kazanmaya başladığı birkaç yılda, lise hareketi de kendini bu ekseninde geliştirmeye başladı. "Apolitikleşti" diye nitelendirilen gençlik artık sokaklara çıkmaya, hakkını aramaya ve sorgulamaya başladı. Elbette ki lisenin kendi haklarını arayabileceği, kendini en iyi şekilde ifade edeceği yer kendi okulu... Okullar da canlılığını kazanan sokaklarla eş bir şekilde kaynamaya başladı bile. Biz de çoğu kişinin "Liselerde yapılmaz" dediğini yapan ve okulların kantinlerinde boykot örgütleyen İstanbul'dan ve İzmir'den Genç Umutçu arkadaşlarımıza sorduk...

Doğu Duran - 11. Sınıf

İzmir Atatürk Anadolu Lisesi

Öncelikle, neden kantin boykotu örgütlediğinizi anlatır mısınız? Sizi boykota götüren durumlar nelerdi?

Okuldaki kantin ve yemekhane fiyatlarının dışarıya göre daha ucuz, sağlıklı, doyurucu ve lezzetli olması gerekirken tam aksi bir durumun olması bizi boykota götürdü.

Peki bu problemleri nasıl örgütlü bir tepki haline getirdiniz? Taleplerinizi nasıl belirlediniz?

Öncelikle sınıf sınıf gezerek, yemekhane ve kantine dair herkesle sohbet ettik. Kantindeki çay ve kahve fiyatlarının pahalılığına karşı bir çok sınıf kendi bütçesini oluşturup su ısıtıcı almıştı, bir süre sonra idare bunları da topladı. Bunun üzerine biz de taleplerimizi öğle arası yemek yemek için toplandığımızda beraber konuşarak belirledik.

Öğrenciler ve öğretmenler arasında boykota karşı çıkanlar oldu mu? İdarenin tepkisi ne oldu?

Öğrenciler arasında boykota karşı çıkan öğrenci çok azdı. Karşı çıkanların boykota pek fazla bir etkisi olmadı. (Boykotu destekleyenlerin yanında çok küçük bir grup denilebilir.) Öğretmenlerimizin bir çoğu zaten boykotu desteklediğini söylüyordu. Biz boykota başlayınca öğretmenlerin de bir kısmı yemekhane ve kantinden yememeye başladı; fakat bu destekleri beklentilerimizin çok altında kaldı. İdareyse boykot sürecinde kantin ve yemekhane ile olan görüşmelerimizi, öğle arası toplantılarımızı

sabote etmeye çalıştı; ancak bu boykota zarar veremedi hatta insanların daha da kararlı hale gelmesine yol açtı. Boykot sonrasında da öğle arası halay çeken gruptan dokuz arkadaşımız slogan attıkları gerekçesiyle disipline verildi. Buna karşı da okulda büyük bir tepki oluştu.

Yemekhane fiyatını 5 TL'den 3 TL'ye düşürmüştünüz. Bu kazanımı nasıl elde ettiniz, hedeflediğiniz sonuç bu muydu?

Boykot öncesi zaten yemekhane-den pek fazla yemek yenmiyordu. Boykot olunca da yemekhane-deki görevli ikinci dönem yemekhanenin kapanacağını söyledi. Biz de bunun üzerine hemen talebimizi ilettik, onlar da kabul etti. Açıkçası yemekhane-deki kazanım hiç beklenmedik şekilde çabuk geldi. Hedefimiz de 3 TL'ydı. Fiyatın üç liraya düşmesinden sonra öğrenciler yemekhaneye sığmaz oldu. Her öğle arası sıralar oluşuyor artık yemekhanenin önünde. Kantinde ise süreç biraz daha sancılı geçti. Kantini işletenlerle, her sınıftan en az bir iki öğrencinin katıldığı görüşmeler yaptık. Sonuç olarak orada da bir di-zi kazanım elde ettik.

Elif Görenler - 11. sınıf

İstanbul Süleyman Nafiz Anadolu Lisesi

Neden kantinle ilgili bir kampanya örgütlediniz?

Senenin başında ilk olarak kantinde dikkatimizi çeken ve çoğu öğrencinin sıklıkla kullandığı ürünlerde %50'ye varan zam yapıldı. Normalde herhangi bir bakkaldaki ürünlerin bile -ki onlarda sonuçta bir kar payı koyuyorlar üstüne- bizim kantindekilerden daha ucuz olduğunu fark ettik. Neredeyse her üründe baya bir kar elde ediyorlardı anlayacağınız. Biz de öğrenciler olarak böylesine pahalı mallar satılmasından rahatsız olduk.

Bahsettiğiniz problemleri nasıl örgütlü hale getirdiniz?

İlk olarak toplanarak bu duruma dair nasıl çözümler üretebileceğimizi tartıştık. Zaten okulda çoğu öğrenci bu durumdan rahatsız oluyordu. Eğer bir şekilde çoğunluğun somut desteğini alırsak idarenin dikkatini çekebiliriz diye düşündük. Bunun üzerine okuldaki tüm öğrencileri kapsayan bir imza kampanyası başlattık. Yazdığımız dilekçede de kantin fiyatlarının düşürülmesini talep ettik.

Öğrenciler ve öğretmenler arasında imza kampanyasına karşı çı-

kanlar oldu mu? Tepkileri nasıldı?

Çok ciddi bir tepki almadık kim-seden. Sadece imzalamamayı tercih eden birkaç kişi oldu. Sonuç olarak iki gün gibi kısa bir sürede okulun yaklaşık %80'inden imza topladık. Bunu yaparken bize pek çok insan destek oldu. 700 kişilik okuldan 600 kişi imza attı. Öğretmenlere gelince, okul içinde 'disiplin yönetmeliğine' göre imza toplamak yasak (!) olduğundan çok fazla destek çıkmadılar. Yardımcı olan öğretmen-

menler de bizlerden desteklerini esirgemediler.

Kazanımınız nasıl oldu, indirim nasıl sağlandı?

İmzalar toplandıktan sonra müdürle görüştük. İmzalarımızı teslim ettikten sonra bir de sözlü olarak sorunlarımızı dile getirdik. İmza sayısını onu ürkütmüş olacak ki, odadan çıkarken bize "Çok fazla yaygınlaşmayın" diyordu. Bizden dışarıda herhangi bir bakkal ve kantinde satılan malın fiyatı açısından karşılaştırmamızı istedi. Ertesi gün bunu da teslim ettik ve birkaç gün sonra da fiyatlar aşağı çekildi zaten.

Lisenizde böyle bir kazanım olması, okuldaki mücadelenizi nasıl etkiledi?

Bu kampanyanın yapılması, üstüne bir de kazanım elde edilmesi okuldaki öğrencilerin bir takım durumları da sorgulamalarına yol açtı. Örneğin; öğrencilerin, okulda herhangi bir şey için para toplanırken, bu parayı sorgulamadan ödemek yerine ödeyeceği paranın nereye gideceğini, niçin ödediğini sorgulamaya başlamasını sağladı. Mesela geçen aylarda toplanılmak istenen spor parası da aynı şekilde okuldaki çoğu öğrenci tarafından ödenmedi.

Paralı eğitimi başlarında paralayalım!

Kayıt parası, eğitime katkı payı, fotokopi, sınav kâğıdı, Beden Eğitimi, temizlik, elektrik faturası, servis, müdürün arabasına benzin, ÖSS'ye giriş formu, kazandıysan üniversiteye girme parası...

Türkiye'de lise okuyorsan, dört yıllık eğitim hayatın boyunca sonunda 'parası', 'yardımı', 'katkısı' ile biten bu tür ticari bahanelerle çokça karşılaşmışsın demektir. Okula adımını attığın günden beri karşılaştığın bu muamele başlarda, zaten doğduğun günden beri sana yakıştırılmış olan 'müşteri' sıfatı ile gayet güzel örtüşmüş olabilir. Bir müddet sonra ufaktan harçlıklarında, büyükten aile bütçesindeki azalma her liseli gibi senin de canını sıkıştırır muhakkak. Bu sorunu belki yeni, belki de dört yıla yakın bir süredir yaşıyorsun. Ancak eğitimin böylesine alınıp satılması çok da yeni değil...

Dünyaya bulaştırılan neo-liberalizm illeti, 80'li yıllardan beri de Türkiye'nin canını görünür bir şekilde yakmaya başladı. 'Hak' dediğimiz her şeyin bize 'mal' olarak sunulmaya başlandığı bu dönemde, eğitim de tüccarların elinde bir 'gelir aracı' oldu. Aslında o kadar gitmeye gerek yok. Yirmi yıl öncenin tüccarları bugün yine "Babalar gibi satırım" (Kemal Unakıtan) anlayışıyla ülke yönetiyorlar. Devlet

'baba'nın orayı, burayı sattığını gören idarecilerse aynısını eğitimde uyguluyorlar.

Parasız eğitim, '82 Anayasa-sı'nda bile 'anayasal hak' olarak geçerken, yasayı kendi cebi bilen tüccar zihniyet, yaptığı soygunu bir de resmileştiriyor. AKP'nin olduğu yerde takiyenin olmaması mümkün mü?

ÖSS yine değişiyor

Son açıklamalara göre üniversiteye giriş için beş sınavlık yeni bir sistem getiriliyor. Bir oturum şeklinde yapılan ÖSS sınavı birden fazla güne ve oturuma yayılması planlanıyor. Yeni sınav iki aşama ve toplam beş sınavdan oluşacak. Nisan ayında yapılacak ilk sınava giren adaylar orada belli bir başarı elde ederlerse ikinci kısımdaki oturumlara girmeye hak kazanacaklar. Baraj niteliğindeki ilk aşamadan temel düzeyde Matematik, Fen, Edebiyat soruları olacak. İkinci kısımda ise matematik, fen, edebiyat ve sosyal olmak üzere toplam dört ayrı günde sınav yapılacak. Yabancı dil sınavı için ise altıncı bir oturum yapılacak. Dört sınavdan hangisine gireceğine ise öğrenciler karar verecek.

Haraç oluyor katkı, soygun oluyor yardım... İstenilen de öyle az bir para değil, Sarıyer'de Behçet Kemal Çağlar Lisesi'nde velilerden kayıt parası olarak 500 lira istenmesi somut bir şekilde kanıtıyor olanları. Zaten ağır vergilerin, faturaların altında ezilen ailelerimizse "Çocuğum iyi eğitim görsün yeter ki..." düşüncesiyle dışından tırnağından artırdığı parayı okula 'yatırıyor'.

Belki otuz, kırk küsur yıllık hayatlarında hep vermeye ama hiç almamaya alışmış olan ailelerimiz için bilincine varmakta sıkıntı çekebilirler. Ancak onların yaşadığını ne onlara bir daha yaşatmaya ne de bizim yaşamaya niyetimiz -yok! Önümüze her çıkan paralı eğitim uygulamasında -durum ne kadar yumuşatılırsa yumuşatılsın- "Neden..." diye başlamalıyız artık söze.

"Neden devlet neden eğitime ayırdığı bütçeyi artırmıyor da ben para ödemek zorunda kalıyorum?"

"Neden Milli Eğitim Bakanlığı son beş yılda eğitime harcadığı bütçeyi kıstı? Bu paralar kimin cebine gidiyor?"

"Neden benim ailem hem vergi verip, hem faturaları ödeyip hem de okul masraflarını karşılamaya çalışırken milletvekillerinin çocukları bunları düşünmek zorunda değil?"

Türkiye'de lise okuyorsun, dört yıllık eğitim hayatın boyunca bıraktığın bir sürü 'Neden'in olmalı. Artık bu nedenlerle birlikte bir de RED kartı çekmek zorundasın. Yoksa hayatın boyunca aynı yükümlülüğün altında kalacaksın, itiraz etmediğin her durum dönüp dolaşıp yine seni bulacak. Çünkü yalnız değilsin, seninle aynı dertten muzdarip on binler var. Bu on binlerin içinde RED kartını çekip önce "Neden?" diyen sonra da, "Paralı eğitim uygulamalarını REDdediyorum. Ödemiyorum, ödetmiyorum!" diyen yüzlerce liseli var. Artık vakti gelmedi mi, "Müşteri değil öğrenciyiz!" demenin?

müzik atölyesi
fotoğraf atölyesi
yaratıcı drama atölyesi
edebiyat atölyesi
resim atölyesi
sinema atölyesi
felsefe atölyesi

KAZIM KOYUNCU
www.kkkm.org

"Hayatı ilet götüren şey hayallerimiz,
hayallerimizi gerçekleştiren şey de cesaretimiz"

Eğitimde tıngır mıngır AKP'nin kirli mazisi

MEB, yok-sulu meslek liselerine, zengini üniversiteye göndermek için planını çoktan çizmişti. Serbest piyasa koşullarına göre şekillenecek ve nitelikleri yeniden belirlenecek eğitim sistemi profiline uygun bir sınav sistemi ve müfredat programı gerekiyordu

AKP hükümeti eğitim alanında hedeflediği piyasacı ve gerici dönüşüm kapsamında attığı adımlara özellikle son iki yılda hız verdi. Bu adımlar eğitim alanındaki sorunları daha da büyüttü. 'Değişim'i ilke edindiğini öne süren AKP'nin programları, karşımıza birer sorun olarak çıkıyor. Biz de özellikle son iki yılda AKP'nin eğitim üzerine attığı adımları inceledik.

1. ADIM: 17. Eğitim Şurası

2006 Kasım'ında yapılan ve büyük tartışmalara sebep olan eğitim şurası, AKP'nin eğitim üzerinde atacağı adımların ilkinin oluşturuyordu. Özellikle şura sonuçlarında ortaya çıkan 'OKS kaldırılmalı' ve 'meslek liselerine katsayı engeli kaldırılmalı' gibi talepler basında ve eğitim çevrelerinde "Eyvah üniversiteler elden gidiyor!" tartışmalarına yol açmıştı. O zamanın YÖK Başkanı Erdoğan Teziç'in 'katsayıların kaldırılması' talebinin İmam Hatip Liseleri'nin önünü açacağını ve bu konunun YÖK'ün yetki alanına girdiği için izin vermeyeceklerini söylemesi tartışmaları kızıştırmıştı.

Milli Eğitim Şurası'nda alınan diğer tartışmalı karar olan 'OKS'nin kaldırılması' ise dershaneleri ayaklandırdı. Dershaneler birleşerek OKS'nin kalkmaması için lobi yapmaya başladı.

Yani AKP'nin yeni dönemde ortaya koyacağı eğitim politikaları

için iki temel sorunu çözmesi gerekiyordu: İlki; MEB'de olduğu gibi YÖK'te de kadrolaşarak önündeki engeli kaldırmak. İkincisi ise; dershanelerin tepkisini çekmeyecek bir sınav sistemi oluşturmak.

MEB'in, tepkileri de ölçerek ortaya koyduğu ilk öneri "Olgunluk Sınavı" oldu. Buna göre ÖSS öncesi yapılması planlanan iki sınav olacaktı. YÖK'ün strateji raporunda da yer alan karar, başta dershaneler olmak üzere piyasa yanlısı eğitim çevrelerinin tepkisini aldı. Çünkü sınav sayesinde öğrencilerin ÖSS'ye okulda hazırlanmaları hedefleniyordu. Karara ilk bakıldığında MEB'in dershaneleri kaldırma yanlısı bir politika izlediği sanılsa da aslında bu tamamen değiştirilecek sınav sistemi üzerinde yapılan ilk denemelerdi.

Dershanelerden aldığı tepki nedeniyle harekete geçemeyen ve her ay yeni bir model bulan MEB, 2007'nin Ocak ayında, daha sonra sık sık kullanmaya başlayacağı, 'Eğitimde Reform' önerisini getirdi. Buna göre, öğrencinin ortaöğretim türlerine geçişi, ilköğretimde gösterilen başarı sıralamasına ve tercihi-ne göre gerçekleştirilecekti. Bu sefer, eğitim çevrelerinden "Her okulda, her öğretmenin eşitlikçi davranmasını bekleyemezsiniz" tepkileri yükselmeye başladı. MEB'in önerdiği her seçenek mutlaka başka bir 'eğitim sorunu' ile engelleniyordu.

Eğitim politikalarını AKP'nin hedefleri doğrultusunda belirlemiş olan MEB için çizilmiş belli bir yol vardı. Aynı ay içerisinde Hüseyin Çelik'ten bir bomba daha geldi: "2009'da OKS yapılmayacak". Dershaneleri karşısına aldığı belirten Çelik, bir siyaset programında "Sınavı kaldırmak istemeyenlerin lobi çalışmaları bizim için hiçbir anlam ifade etmez" diye konuşmuştu.

Eğitim sorunlarının çok büyük bir oranda açığa çıktığı bu dönemde MEB'in tutunma alanı elbette öğrenciyi dilencileştiren, eğitimi piyasalaştıran "eğitime yönlendirme projeleri" oldu. Biz bunları hala süregelen ve bir sonuca ulaşamayan 'Haydi Kızlar Okula', 'Her yıl 120 bin fakir ve yoksul öğrenciye ayda 55 YTL', 'Tarladan Okula' '376 milyon ders kitabı ücretsiz' kampanyaları olarak da hatırlayabiliriz.

Mart ayı geldiğinde ise dershaneleri karşısına alan, paralı eğitime karşı gibi duran MEB'in gerçek yüzü ortaya çıktı. Şu an uygulanan SBS modeli kamuoyuna sunuldu. Öğrencilere dershane gitmekten başka şans bırakmayan bu sınav sisteminin savunucusu Çelik'e göre durum şöyleydi: "Biz OKS'yi kaldıracağız derken hiç bir ölçme ve değerlendirme yöntemi kullanmayacağımızı söylemedik".

Yine bu aylarda ortaya çıkan bir istatistik ise MEB'in çalışmalarının

sonucu-
nu gözler

önüne seriyordu.

Edinilen bilgiye göre, AKP iktidarı döneminde yargıyla en fazla karşı karşıya kalan devlet kurumlarından MEB, 2006 yılında dava sayısı açısından tam anlamıyla rekor kırdı. MEB'e sadece 2006 yılında 5 binin üzerinde dava açıldığı öğrenildi.

2007 Mayıs'ında meslek liselerinde katsayı problemi yine gündeme oturdu. Talim ve Terbiye Kurulu Başkanı'nın 17. Eğitim Şurası'nda alınan kararların 14'ünün uygulanacağını söylemesi üzerine ilk tepki Eğitim-Sen Genel Başkanı'ndan geldi. Alaaddin Dinçer, AKP'nin seçime dönük bir hamle yaptığını belirterek, "Şûra kararları tavsiye karardır, yasal bağlayıcılığı yoktur. Hayata geçirmeye çalışarak meşrulaştırıyorlar" diyerek süreci en uygun biçimde açıklamıştı.

2. ADIM: 2007-2013 Kalkınma Planı

2007 ÖSS sonrasında MEB'in 2009'a kadar yaygınlaştıracağı eğitim sistemine AKP'nin kalkınma planında rastlamak mümkün. Yaptığı her hamle ile eğitimin niteliğini düşürmek ve öğrenciyi daha çok işgücü haline getirmek isteyen sermaye yanlısı Eğitim Bakanlığı'nın hedefleri kalkınma planında şu şekilde sıralanıyordu:

Piyanın ihtiyacı duyduğu nite-likte işgücü yetiştirmek üzere eğitim ile işgücü piyasası arasındaki etkileşim güçlendirilecektir. Mesleki eğitim ve yüksek öğretimde mevcut eğitim programları gözden geçirilerek, yeni açılacak eğitim programları insan gücü ihtiyacı doğrultusunda belirlenecektir. (Liseler için)

Kısacası MEB, yoksulu meslek liselerine, zengini üniversiteye göndermek için planını çoktan çizmişti. Serbest piyasa koşullarına göre şekillenecek ve nitelikleri yeniden belirlenecek eğitim sistemi profiline uygun bir sınav sistemi ve müfredat programı gerekiyordu. MEB bu konuda zorlanmadı çünkü daha önce-

den adımını attığı, önerisini sunduğu her şey yeni bir modelin ön ayaklarını oluştuyordu. Sonunda MEB kafasındaki sınav sistemini açıkladı. Artık ağızımızda tekerleme haline gelmiş, 'her dönem sonu bir sınav, okul bitirince iki sınav'!

Okulların açılması ile birlikte YÖK ile sürekli tartışılan 'meslek liselerine kolaylık sağlama' işi mayasını tuttu. Meslek liselerine artan talep karşısında bakanlık daha fazla öğrenci almak için ikili sisteme (sabahçı-öğrenci) bile geçti. Elbette katkayların kalkacağı söylentisinin yanı sıra, KOÇ'un reklamlarıyla TUSİAD'ın da desteğiyle, artık sermayenin ve AKP'nin eğitimi istedikleri gibi şekillendirmeye başladıkları görülüyordu.

2008'e girildiğinde AKP'li Bakan Hüseyin Çelik'in, "2003 yılından bu yana özel sektör, eğitime 2.5 katrilyon lira yatırım yaptı. Eğitimde devlet ile özel sektör el ele verdi" açıklaması en başında da bahsettiğimiz gibi sürecin ne kadar planlı ve uzun yıllara yayıldığına en net göstergesi oldu.

3. ADIM: 2009 Eğitim Sistemi

2007 yılının YÖK seçimlerinde AKPlı Yusuf Ziya Özcan'ın YÖK Başkanlığı'nı kapması ile artık MEB'in önündeki tek engel de kalkmış oldu.

Okulda 4 Senede 4 Sınav, Mezun Olduktan Sonra 2 Ayrı Sınav

2008 ÖSS sınavından sonra YÖK ve MEB, ÖSS'de büyük değişikliklerin olacağı mesajını vermişti. 2009'dan sonra yapılacak değişiklikte MEB'in 4 senede 4 sınav önerisi ve YÖK'ün TOEFL sınav sistemi önerisi birleştirilmiş görünüyor.

Bu sisteme göre; her sene sonunda Yönlendirme Sınavına girecek olan lise öğrencisi "başarılı olduğu alanlarda" 'asıl sınav' hazırlanacak. Her sene yapılan sınav dersane sektörünün de yüzünü güldürecek.

Mezun olduktan sonra liseli TDSS (Temel Düzey Seçme Sınavı) ve DDSS (Ders Düzeyi Seçme Sınavı) adı altında iki ayrı sınava girecek. TDSS'ye giren ve kazanan öğrenci Meslek Yüksek Okulu ve Açık Öğretim seçebilecek. DDSS'de ise bölüm branşlara ayrılacak.

Bölümler Kalkacak, Meslek Liselerinin Önü Açılacak

DDSS sınavı İngiltere TOEFL sınavından alınan sistemle uygulanacak. Buna göre TM, MF ve TS gibi bölümler kalkacak, bunun yerine isteyen istediği bölüme girebilecek.

Yani eşit ağırlık bölümünde okuyan bir öğrenci Tıp bölümünü yazabilecek. Meslek liseleri de buna dahil olacak. Amaç, liselinin önündeki bölüm engelini kaldırmak değil elbette. Bunu yapabilmenin tek yolu, ilköğretimden başlayarak öğrenciyi 'kendi yetenekleri doğrultusunda' eğitim sunmak olmalı.

Yapılan değişiklikte asıl amaçsa, Meslek Lisesi diye geçen İmam Hatiplerin önündeki 'alan seçme engeli' kaldırmak. Bunun ilk örneği 19 yıl önce görülmüştü. İmam Hatiplerin önündeki engelin kaldırılması ile İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi bölümünün %90'ı İmam Hatip mezunu ile dolmuştu. Özellikle dersane sektöründe Fethullah Gülen'in öncülüğünde yayılan gericiler kendi öğrencilerini hazırlarken, yoksul ve sınava giremeyecek durumda olan öğrenciler meslek liselerine yönlendirilecek. MEB'in 2008-2012 eğitim öğretim programında meslek liselerine öncelik vermesi, sermayedarlarla anlaşması bu hedefin kısa zamanda gerçekleşeceğini gösteriyor.

Çekirge bir sıçrar, iki sıçrar...

Bu yıl sınava girecek öğrencileri neler bekliyor, henüz kestirebilmiş değiliz. Değişiklik sürecinde öğrenci tepkilerini azaltmak için 2009 ÖSS'sinin (tahmin edilen son sınav) soruları kolay olacak gibi. Ancak süreç MEB'in, YÖK'ün veya onların başı AKP'nin sandığı gibi işleyecek gözüküyor. Büyüyen ekonomik kriz eğitimin ileriki yıllarda daha piyasacı, daha nitelsiz ve daha rekabetçi olacağını gösteriyor. Bu elbette bir yere kadar AKP'nin işine gelebilir. Ama sistem içerisindeki bu belirsizlikler, öğrencinin geleceği ile bu kadar oynamak sandıkları gibi kolay olmayacak artık. Sistem parçalanıyor, liselilerin sabrı taşıyor ve kriz bunu daha da derinleştiriyor. Eşitsiz, adaletsiz sınav sisteminin yenilenmeye çalışılması, bunu yaparken sistemin kendi çıkarlarını gözetilmesi, sınav umudunu bağlayan binlerce liseliyi oldukça kızdırabilir, kızdıracağı da benziyor. Şimdi sıra, bu çürüyen eğitime karşı kendi alternatiflerimizi gerçekleştirebilme sırasıdır.

Reddettikçe çözülüyor her şey ve dilimde dünyanın en güzel ezgileri...

Reddetmek bizde bir huy halini aldı. Huyumuz kurusun, istemediğimiz bir şey dayatıldığında, susmamız istendiğinde, belli bir kalıba göre hareket etmemiz için baskıya maruz kaldığımızda damarlarımızda sakın sakın gezinen kan hızlanıyor, gözbebeklerimiz büyüyor... Dahası var öfkeleniyor, saldırganlaşıyor ya da savunmaya geçiyoruz. Keyiflenmek, şenlenmek de sık sık yaşadığımız bir durum. Artık ergenlik çağı gerilimleri mi derler başka bir şey mi derler bilemeyiz ama bizde böyle bir gerçek var.

Reddettikçe garip bir özgüven, her şeyi yapabileceğimize dair sınırsız bir özgürlük hissi geliyor. İşin güzel tarafı bireysel olarak yaşadığımız bu durum, bencil ve bireyci reflekslerimizi bir anda tersine çeviriyor; yani kendimizi bir takım gibi hissediyor ve kolektif bir gövdeye dönüşüveriyoruz. Bireysel keyiflenme hali kalabalık bir şenliğe dönüşüyor. Yalnızlık ve güçsüzlük hissi yerini kolektif dayanışmaya ve güce bırakıyor... Tepemizdekilerin bu hal-lerimize ne ad verdiklerini bilemeyiz ama hoşlanmadıkları kesin!

Bu bizde bir yaşam biçimi. Reddetmek için "özel bir çaba" sarf etmiyoruz; bu bizim için özel bir eğlence ya da hobi değil. Okula türlü yasaklara rağmen spor ayakkabıyla gitmek mesela. Filistin halkıyla doğal müttefik olmak ama Tayyip'e de inanmamak hepimizin doğal özellikleri. Eğitimin paraya endekslenmesi konusunda gözbebeklerimiz büyüyor.

Hele üniversiteye girme ihtimalimizin dersane ve cebimizdeki paraya bağlı olması... Haliyle reddediyoruz. Yani doğal tepki!

Sınavlardan kusacak denli bıkkınlığımız giderek tehlikeli bir hal alıyor. Çoğu zaman çaktırmasak da biliyoruz ki hepimiz düşüncelerimizde defalarca kez imkânsızlara saldırıyoruz! Açık yüreklilikle reddimizi dile getirdiğimizde ise bir doğruyu itiraf etmiş olmanın mutluluğu kaplıyor yüzümüzü. İki mutluluk sevgi, üç mutluluk şenlik oluyor. Şenlikleri severiz. Ama şenliği biz yaparsak! Yani bizim için hazır yapılmışları pek tat vermiyor. Zaten hiçbir şeyin hazırını sevmiyoruz. Sınıfta askeri düzene göre kurulmuş o sıraların düzenini bozmayı, kırmızı ışıktaki geçmeyi seviyoruz; bireyciliği, rekabetçiliği reddetmeyi meziyet sayıyoruz. Evet, ne yaparsak elimiz değmeli, içinde sevgimizi, düşlerimizi, öfkemizi işlemeliyiz. Ki ağız dolusu "yaşyoruz" diyebilelim!

Kimileri bizdeki bu doğal tepkilere "politika yapmak" diyor. Demek ki yirmi dört saat politika yapıyoruz. Birlikte reddiyeler söz konusu olunca ise "örgütlü politika yapmak" diyorlar. O da doğrudur. İlla kendi çıkarına dayalı bireyci bir yaşam ya da cemaat halinde "huzura erecek" değiliz ya. Düzenin el altından (okul kapısı önünden) sunduğu türlü uyutucular mı bizi mutlu ve özgür kılacak ya da illa vadilerde yavru kurtçuklar mı olacağız? Bireysel özelliklerimizi kolektif ve özgür bir

yaratıcılığa dönüştürmeyi tercih ederiz. Reddiyelerimizdeki ortaklık, özgür bir yaşamı kurmaktaki gücümüzdür. Müdürün haksız yere bir arkadaşımızı dövmesine, keyfi biçimde okuldan atmasına hep birlikte "orda dur müdür bey!" refleksi vermek mümkün mü? Her şey bir yana sınıf arkadaşlığına sığmaz! Bize politik baskının alasını yapıyorlar, ses çıkarınca politika yapmayın diyorlar. Bizim gözlerimiz kör mü? Memlekette sömürü var, kriz var. Sermaye kazandıkça, toplum tarikat tipi yaşama zorlanıyor, en temel haklarımız sadaka siyasetine alet edildi. AKP denilen ahtapot öyle bir yapıtı ki ailemizin emeğinin üstüne. Mutfakta AKP, okulda AKP, sokakta AKP, Belediye'de AKP... Farkettiyseniz gözler seğirtmeye başladı. "Bas tek-meyi AKP'ye, Sahip çık lisene!" demeyende "doğal tepki yetmezliği" sorunu vardır.

Bir red meydan okumadır! İç daralmasına iyi gelir. İki ve fazlası ise sokaklarımızda dünyanın en güzel özgürlük ezgilerini mırıldanmamızı sağlar. O halde buyrun şenliğe! Reddiyelerimizi birleştirelim ve birlikte reddederek özgürleşelim. Bireysel mutluluğa ve onun sahte özgürlüğüne, yaşamaya çalıştığımız her yerde nefesimizi kesen otoriteye, yasaklara, parayı en yüce değer yapanlara, paralı eğitime, savaşa... red kartlarımızı birlikte gösterelim, gösterelim ki görsünler liselinin gücünü, görsünler liselilerin birlikte reddetme gücünü. Ve her gün yine özgürleşelim birlikte.

Dünya sokakları ateşlendi bir kere

Liseliler dünyanın dört bir yanında hakları için sokakları dolduruyor, toplumsal muhalefetin en dinamik unsuru olarak öne çıkıyor. Eylemlerin yapıldığı ülkeler, şehirler, meydanlar farklı da olsa değişmeyen tek şey en önde duranlar: liseliler. Lise öğrencileri dünyayı sarsan gençlik eylemlerinde kitleselliği, militanlığı ve dinamizmi ile göze çarpıyor. Liseliler eylemleriyle sadece öğrencilerin değil, toplumun tüm kesimlerinin heyecanını artırıp, umudunu büyütüyor.

Yunanistan'ın Tüm Liseleri Aleks için İşgal Edildi

6 Aralık 2008 Cumartesi gecesi Atina'nın merkezindeki Exarchia mahallesinde polis karşıtı eylem yapan bir gruba ateş açıldı ve liseli bir genç olan Aleksandros Grigoropoulos açılan ateşle yaşamını kaybetti. Cıvardaki kafelerde oturan binlerce genç, olayın hemen ardından sokaklara döküldü. Protestolar Atina'yı aşarak Yunanistan'ın tüm kentlerinde bir gençlik isyanına dönüştü. 7 Aralık günü gençler, 14 büyük kentte sokakları işgal etti, karakolları bastı ve polisle ça-

tıştı. 7 Aralık Pazartesi günü okulların açılmasıyla liseliler neredeyse tüm okulları işgal etti. İşgaller günlerce sürdü ve liseli gençlik sokaklarda kitlesel eylemler yaptı.

Aleksandros'un cenazesi binlerce liselinin de katıldığı dev bir miting havasında geçti. Polisin cenazeye ateş açması sonucu Yunanistan gençliği ve halkının öfkesi daha da arttı. Eylemler yoğunlaşınca, önce iki polis tutuklandı ardından İçişleri Bakanı istifa etti. Liselilerin de yer aldığı eylemler haftalarca devam etti ve gençliğin ısrarıyla cesaretlenen işçi sendikaları ve muhalefet partileri "hükümet istifa" kampanyası başlattı. Toplumun tüm kesimleri liseli ve üniversiteli gençliğin dinamizmiyle harekete geçti.

Yunanistan'da yaşananlar liseli gençliğin toplumsal muhalefet içerisindeki rolünün önemi açısından bizler için de bir örnek. Liselilerin ve üniversitelilerin başlattığı eylemler tüm halkı kapsamış, dünyayı etkileyen bir harekete dönüşmüştür.

Liseliler Fransa'da Hükümete Geri Adım Attırdı

Fransa'da hükümetin "eğitim reformu" adını verdiği, 2008 eğitim döneminde itibaren lise ve üniversitelerdeki birçok iş alanını ortadan kaldıracak ve özel okulların önünü açacak yasa tasarısı meclise gelmez liseliler eylemlere başladı. 10 Aralık'ta, Fransa'nın birçok kentinde binlerce lise öğrencisi mitingler düzenleyerek yasanın geri çekilmesini istedi.

Hükümetin geri adım atmayacağını açıklamasının ardından özellikle lise öğrencileri okulları işgal etti ve tüm kentlerde polisle çatışmaların yaşandığı eylemler düzenledi.

Eylemler sonucunda birçok kentte öğretime ara verildi ve işgaller günlerce sürdü. Liselilerin bu kararlılığı sayesinde hükümet geri adım atmak zorunda kaldı. Fransa Eğitim Bakanı, daha fazla gerginlik yaşanmasını istemediklerini öne sürerek liselilerin talebini dikkate aldı ve yasanın görüşmeleri bir yıl ertelendi.

Böylece liseliler Fransa'da istediklerini elde ederek güçlerini göstermiş oldu.

Tüm Dünya'da Liseliler en ön Safta

Fransa ve Yunanistan'da kitlesel, militan eylemleriyle dünyada büyük etki yaratan liseliler, Avrupa'nın diğer ülkelerinde de sokaklardaydı.

Dünyanın birçok yerinde liseli gençlik gerek kendi eylemleriyle, gerekse de işçilerin, köylülerin, memurların eylemlerine verdiği destekle gücünü hissettiren bir odak halinde. Liseli öğrencilerin mücadelesi talep ettiklerini almakta ısrarcı ve kitleselliği sağlayacak meşrulukta olduğu sürece dünyanın gündemine damgasını vuruyor. Bu açılarından bakıldığında muhalefet açısından liselilerin yeri ve öneminin ne kadar büyük olduğu da örneklerle gözler önüne serilmiş durumda. Toplumsal muhalefet içerisinde etkin bir konum aldıkça, liseliler, halkın diğer kesimlerinin de umudunu büyütüyor ve gücüne güç katıyor.

RAP İSYANDIR RED İSYAN

Bu sayımızda gençliğin yükselen müziği "Rap Müziği" değineceğiz. Bu isyan dolu müziğin çıkışı 70'lerin varoş Amerika'sına dayanıyor. Rap, siyahların sokakta, okulda ve hapisanelerde yaşadıklarını özetledikleri, isyan niteliğindeki bir müziktir. Rap müziği yapanlar genelde itilmişlikten ve karşılaştıkları zorluklardan şikâyet ederler. Temeli, yaşadıkları problemler, yaşama bakışları ve yaşayış tarzlarıyla süslenmiş sözleri art arda (genellikle kafiyeli olması önemlidir) sıralamaya dayanır. Rap müzik, Hip-hop kültürünün dört bileşeninden biridir. Diğerleri ise DJ'lik, break dans ve grafiti sanatıdır. Bu bileşenler hip-hop'u yeterince yaygın kılmadığı için rap yıllarca değişim geçirmiştir. O yüzden 'rap' sözcüğü daima bu aktiviteyi açıklamak için kullanılmamıştır.

Müzik tarihine göz gezdirecek olursak; rap müzikte, müziğin temposuna uygun olarak kafiyeli sözler söylemek Mc'lik (Master of Ceremonies) olarak adlandırıldı. Rap terimi '79 yılında keşfedilen iki kayıt sayesinde hip-hopla özdeşleşmiş gibiydi. Bunlardan ilki King Tim III Personality Jock'tu, ki bu şarkı bilinen ilk kayıt olarak tarihe geçti. Rap, 'Rhythmic American Poem' olarak açılabilir ve ezileni haykırmak, ezeni susturmak anlamında

kullanılıyor. Rap müzikte tempolar ve müzik uyumu çok önemlidir.

80'li yıllara kadar ciddi anlamda bir ilgi görmeyen Rap müzik, ilerleyen yıllarda müzikle beraber teknolojinin gelişmesi, rapte kullanılan sampelaların (üst müzikler) rock, klasik müzik vb. türlerin de çoğaltılmasıyla bir patlamaya yaşadı. Rapçiler çeşitli düetlerle adlarını duyurmaya başladı. Böylece rap başta Amerika ve Avru-

pa metropollerini olmak üzere tüm dünyaya yayıldı. Rapteki bu zenginlik oldskool (eski okul), newskool (yeni okul), gangsta gibi kollar kazandı. Bunların en önemlisi East Coast-West Coast Rap, daha çok cinsellik, para, silah gibi konulardan bahsederken, East Coast Rap daha politiktir ve adaletsizlik, eşitsizlikten bahsediyordu.

Rap gelişmekteyken bunu ilk fark edenlerden biri de uluslararası kapitalist müzik şirketleri oldu. Buna rağmen rap müzik hep politik yanını korudu.

Rap Neden Politiktir?

Rap 70'lerde metropolün fakir, siyah gettolarında doğdu. Siyahlar dünyaya demokrasi getirme yarışındaki Amerika'da her zaman ezilen sınıftı. Bu yüzden rap ezilenlerin müziği olarak doğdu. Bugün Fransa'daki rapçilerin çoğu siyah ya da Arap, Almanya'da siyah ya da Türk, İngiltere'de ise siyah ya da Hintli. Çünkü 'ezilen olmak', bir yerlere ait olmamak (ulusal ve bireysel bazlarda) ezilmişlik, itilmişlik insanları agresifleştirir, suça teşvik eder. Bu yüzden rapte bol küfür ve hakaret vardır. Rap ilk dönemlerinde Amerika'da beyaz adama karşı siyahların ezilmişliğini, Avrupa'da azınlık-yabancı olmanın getirdiği sorunları ele aldı. Fransa'da Kenny Arkana, ABD'de Sabac Red, politik rap müziğin şu anki temsilcileridir.

Türkiye'de ise rap müzik tepeden inme bir şekilde geldiği için politik ve ezilenlerin sahiplendiği bir müzik olmamıştır. Sayılı politik rapçiler varken günümüzde bunların sayısının artmakta olduğunu görüyoruz. Görünen o ki rap, olması gereken yerine; sokaklara dönüyor. Bunun en son ve en güzel örneklerinden birisi ise geçtiğimiz günlerde Genç Umutçu arkadaşlarımız tarafından yapılan siyasi bir rap albümü (Türk Devrim-Sokak Seni Çağırıyor) oldu. Ülkemizde Türk Devrim

gibi politik konulara yer veren başka rapçiler de var. (Saian, Barikat...)

Günümüzün gelişim ve değişim çağı olduğu ortada. Gençliğin önüne sunulan her kültürün yozlaştığı bu çağda apolitikleşen ve üretmeyen yeni bir nesil hedeflense de, sokakların sesi bu robotlaşmaya 'dur' diyecek gibi gözüküyor. Varoşlardan çıkan rap ise özüne dönerek politikleşiyor. Yeni dönemde rap müzik, tekrar reddedenlerin, is-

yanın müziği olacak gibi gözüküyor. Fransa'da politik rap yapan K. Arkana'nın dediği gibi;

İsyan, çünkü seçmiyoruz, katlanıyoruz!

İsyan, çünkü onarılmazlar hayli zamandır istif etti...

İsyan, ayağa kalkmak için ne bekliyoruz?

İsyan, çünkü bize bıraktıkları tek şey isyan, çünkü bize kalan tek şey!

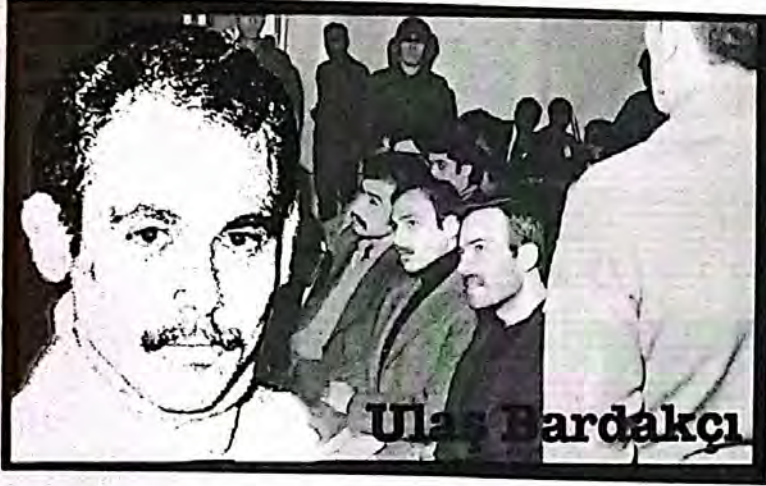
İsyan, yaşamak ve sadece bugünü yaşamak.

Baskı kafeslerinden sakınarak geleceğini seçmek.

İsyan!

Sahte kabadayı değil Tavrı net bir devrimciydi!

68'de gelişen gençlik hareketi içerisinde aktif bir şekilde yer alan Ulaş Bardakçı verdiği mücadele ile bugünün devrimci gençleri olan bizlere tertemiz, dop dolu bir miras bırakmıştır.

Ulaş Bardakçı Türkiye devrimci tarihinin önemli önderlerindendir. Ulaş Bardakçı ve diğer DEV-GENÇlilerin '68 yıllarında ABD emperyalizmine karşı başlattıkları savaş aslında bir ülke gençliğinin neler yapabileceğinin göstergesiydi. Ülkesini ABD'ye ve onun yerli işbirlikçilerine teslim etmemekte kararlı olan bu gençlik kanla yazılmış, onurlu bir tarihe sahiptir. Onlar canları pahasına verdikleri mücadelede nasıl yaşanacağını ve nasıl 'ölüneceğini' bize öğrettiler.

Ulaş Bardakçı o dönem emperyalizme karşı verilen mücadeleyi tüm kararlılığı ile sürdürmüştü. Ve şimdi onların ışığı bugünün müca-

delesinde bize yol gösteriyor.

Bugün Davos'ta yaptığı 'çıkış' ile 'kahraman' ilan edilen Tayyip Erdoğan değil, İsrail'den asıl hesabı Mahir Çayan ve Ulaş Bardakçı soruştur. Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının salıverilmesi için katliamcı İsrail'in büyük elçisi Ephraim Elrom'u kaçırmışlar ve Denizlerin serbest bırakılmamasının ardından öldürmüşlerdir. Ve yaptıkları hiç bir şey için özür dilememişlerdir. Çünkü onlar ezilen, sömürülen tüm dünya halkları için hayatları pahasına mücadele etmişlerdir.

Bizlere düşen görev ise Ulaş'ın ve nicelerinin yaptığı gibi mücadelemizi karalı bir şekilde sürdürmektir. Bizlere bırakılan bu mirası, ülkemizde daha ayak seslerini duyduğumuz krize karşı, yoksulluğa, gerilemeye ve neo-liberal politikalara karşı halkın hak mücadelesini örgütlenmek için bir yol gösterici ola-

rak almalıyız.

Bizler de bugün hakkımız olan parasız, nitelikli eğitim, demokratik lise; eşit-özgür bir dünya; halkların kardeşçe yaşadığı bir ülke ve dünya için, baskıya, otoriteye, piyasacılık uygulamalarına, anti-demokratik uygulamalara, savaşa, faşizme, emperyalist ve işbirlikçi politikalara karşı inatla mücadelemizi ilerletmeli, büyütmeliyiz.

Bugün Ortadoğu'yu kan gölüne çeviren ABD emperyalizmine ve onun yerli işbirlikçilerince karşı halkların barışını savunmanın zamanıdır. Bugün liselerimizde eğitim daha niteliksiz, daha gerici olmuştur ve biz liselileri yok saymayı hedefleyen ve bizleri paramız kadar okutmayı amaç eden IMF politikalarını uygulamaya koymuşlardır. Bizler ise bugün krize, faşizme, gericiğe ve bununla birlikte niteliksiz, gerici ve ezberci eğitime karşı demokratik bir lise ve demokratik bir ülke için her yerde, Ulaş'ların, Mahir'lerin göstermiş olduğu inançla mücadelemizi örgütlemeliyiz. Çünkü biliyoruz ABD emperyalizmine ve IMF dayatmalarına karşı yakılan bu meşaleyi artık biz liseli devrimciler taşı-maktayız.

Aslında bugünün koşullarında tam da bu saydıklarımıza karşı kararlı bir şekilde mücadele edebilenler, hayatlarını buna adayanlardır bugünün Ulaşları. Biz hepimiz birer Ulaş olacağız okullarımızda, birer Ulaş olacağız mahallelerimizde, sokaklarımızda, meydanlarımızda. REDdederek yola çıktık ve kurtuluş kadar savaşıcağız On'lar gibi.

ULAŞA AĞIT

Hele ulaş'a ulaş'a
Ulaş benzerdi güneşe
Ulaş kardaş canveriyor
Yüreğim düştü ateşe

Ulaş'ın elinde mavzer
Mavzeri türküye benzer
Bizimkiler böyle ölür
Böyle ölür bizimkiler

Gün doğdu hep uyandık
Siperlere dayandık
Bağımsızlık uğranada
Alkanlara boyandık

Yolumuz devrim yolu
Gelin kardaşlar gelin
Yurdumuzda faşist dolmuş
Vurun kardaşlar vurun

Kararlı, devrimci bir militan

1947 yılında Hacıbektaş'ta doğan Ulaş Bardakçı ilk ve orta öğreniminden sonra ODTÜ'ye girer. Burada devrimci fikirlerle tanışır ve Fikir Kulüpleri Federasyonu ve TIP içinde yer alır. Daha sonra ise DEV-GENÇ'in kuruluşunda etkin bir rol alır. 1970 sonlarında Mahir Çayan ile birlikte THKP-C'nin kuruluşunda yer alır. THKP-C'nin ilk silahlı eylemlerine katılır. Mayıs 1971'de, Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının hapisten salıverilmelerini isteyerek eylemler yapmışlardır. Bunun için Mahir Çayan ile birlikte İsrail Baş Konsolosu Ephraim Elrom'u kaçırmışlar. Taleplerinin yerine getirilmemesi üzerine Ephraim Elrom'u öldürürler. Balyoz Harekâtı sırasında yakalanır. 29 Kasım 1971'de Mahir Çayan, Ziya Yılmaz, Cihan Alptekin, Ulaş Bardakçı ve Ömer Ayna Kartal-Maltepe Askeri Cezaevi'nden firar ederler. 19 Şubat 1972 günü kaldığı ev kuşatılır ve güvenlik güçleri ile girdiği çatışmada öldürülür.

6. FİLO DEFOL

Her Yerde Genç Umut

Gençlik Durmak Bilmiyor!

Artvin Liseli Genç Umut, 26 Kasım günü Belediye düşün salonunda düzenlediği etkinlikle liselileri buluşturdu. Programda kendilerinin hazırlamış olduğu "izle ve öde" oyununu sergilediler. Genç Umutçuların, paralı eğitimi eleştirdiği bu oyununa liseliler yoğun ilgi gösterdi.

Ardından Ocak ayında bir araya gelen Hopalı Genç Umutçular her geçen gün artan uyuşturucu, çeteleşme ve fuhuşa karşı bir kampanya başlattı. Kampanya kapsamında tüm Hopa'da anket çalışmaları başlatıldı. Hopa Kültür Merkezi'nde kampanya kapsamında 60 kişinin katıldığı bir film gösterimi düzenlendi. Kampanya okullarda ve şehir merkezlerinde yapılacak uyuşturucu, çeteleşme ve fuhuş karşıtı paneller, film gösterimleri, sergiler ve etkinliklerle devam edecek.

Liseli Kadınlar Üzmez'i Üzecek!

Geçtiğimiz aylarda Bursa'nın Mudanya ilçesinde 14 yaşındaki bir kıza cinsel istismara bulunduğu iddiasıyla tutuklanan ve şaibeli bir adli tıp raporuyla beraat eden Hüseyin Üzmez'in yargı sürecine ve Türkiye'de özellikle liseli kadınlara yönelik cinsiyet ayrımcılığına karşı Bursa Liseli Genç Umut üyesi kadınlar bir eylem ve basın açıklaması yaptı. Liseli Genç Umut üyesi kadınlar Orhangazi Parkı'nda bir araya gelerek, Üzmez davasına müdahil olduklarını belirttiler. Kadınlar yaptıkları açıklamada kendilerine yapılan cinsiyet ayrımcı, kısıtlayıcı yaptırımlardan rahatsız olduklarını, artık bunlara karşı sessiz kalmayacaklarını söyleyerek ve tüm liseli kadınları mücadeleye çağırıldılar.

Erdal Eren'i Andık

Bodrum'da 12 Eylül Cuntası sonucu 17 yaşındayken asılan Erdal Eren, Bodrum Liseli Genç Umut ve Yurtsever Gençlik üyeleri tarafından yapılan bir etkinlikle anıldı. 12 Eylül dönemini anlatan bir slaytla başlayan etkinlik şiirler okunarak devam etti. Etkinliğin ardından öğrencilerin katılımıyla bir söyleşi yapıldı.

Önce Saldırı Sonra Ceza

Aralık ayında Şişli Lisesi müdürü, bir Genç Umutçuya kafa atarak idarenin öğrenciler üzerindeki baskılarına somut bir örnek teşkil etmişti. Şişli Lisesi Öğrencileri bunun üzerine öğrencilerin sağlıklı bir ortamda 'dayak yemeden' eğitim alma hakkı olduğunu savunarak bu olayı kınayan bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Tahammülsüz müdür bu tepkiye de soruşturmayla karşılık vererek 4 arkadaşımızı okuldan attı ve 15 öğrenciye de okuldan kısa süreli uzaklaştırma cezası verdi. Arkadaşlarımıza böyle bir ceza verilmesinin haklı olmadığını vurgulayan öğrenciler karara itiraz dilekçelerini yazdılar. Şimdi idareden gelecek cevap bekleniyor. Öğrenciler bütün baskılara direneceklerini vurguluyorlar.

Valisine, Tayyibine, Gülüne; Alayına RED!

Adana Valisi İlhan Atış'ın kentte gerçekleştirilen eylemler sonrasında "eyleme katılan çocukların ailelerinin yeşil kartının iptal edileceği ve yapılan kömür yardımlarının durdurulacağı" şeklindeki açıklamalarına karşı Adana Genç Umut bir basın açıklaması gerçekleştirmişti. AKP'nin yoksullaştırma, dilencilikle ve düşmanlık yaratmaya dönük politikalarını sıralayan Aytac'a karşı liseliler olarak kardeşliğin ülkesini yaratacaklarını söylemişlerdi. Basın açıklamasından iki gün sonra sekiz Genç Umut'çu beş ekip otosu tarafından çevrilerle gözaltına alınmış ve götürüldükleri karakolda "yazılama yaptıkları" iddiasıyla terörle mücadele polisleri tarafından sorgulanmışlardı. Gözaltında tutuldukları karakolda özel olarak, Terörle Mücadele Ekipleri'nin Genç Umutçuları ayrı bir salona çekerek tehdit edip ardından ortamı yumuşatmak için kendilerine halı saha maçı yapmayı önerdiklerini kaydeden Genç Umutçular "Biz sadece dostlarımızla halı saha maçı yaparız." şeklinde yanıt verdiklerini aktararak, mücadelelerine önlerine ne çıkarsa çıksın devam edeceklerini belirttiler.

Metin Küreci'yi Yıldızlarla Uğurladık

Yakalandığı karaciğer rahatsızlığıyla, süredir mücadele eden, onurlu ve dirençli bir devrimciyi; Metin Küreci'yi 12 Şubat sabahında kaybettik. Yaşamını devrimci harekete ve Devrimci Yol'a adanmış olan Metin Küreci'yi yoldaşları, kızları, öğrencileri olarak son yolculuğuna uğurladık. Sevenlerinin, arkadaşlarının, örgütlenmesinde büyük rol oynadığı Gülsuyu Mahallesi halkının ve mücadele arkadaşlarının katılımıyla yapılan uğurlama, töreni doğup büyüdüğü yer olan Maltepe Gülsuyu'nda yapıldı. Yürüyüş boyunca üzerinde Metin Küreci'nin fotoğrafının olduğu yıldız yumruklulu pankart taşındı. Gülsuyu Mezarlığı'na gelinmesinin ardından Metin Küreci'nin anısına konuşmalar yapıldı. Metin'in Çocukları olarak konuştuğumuz uğurlama töreninde "Anısı her daim mücadelemize ışık tutacaktır. Başta kızı Ezgi, arkasında biz onun yolunda yürüyeceğiz." Diyerek Metin Küreci'yi son yolculuğuna uğurladık.

Krizi Reddediyoruz, Faturaları Tayyip'e Yolluyoruz

DISK, KESK ve Türk-İş'in çağırısı yaptığı "Krizin Faturasını Biz Ödeyeceğiz!" mitingine yaklaşık 40 bin işçi, kamu çalışanı, emekli ve öğrenci katıldı. Saat 10.00'dan itibaren Hay-

darpaşa Hastaneler, Tepe Nautilus Kolu ve Haydarpaşa Garı kolu olmak üzere üç kolda toplanmaya başlayan emekçiler saat 11.00'de Kadıköy meydanında kurulan platforma doğru yürüyüşe geçtiler. Genç Umut da 'KRİZİ REDDEDİYORUZ FİTURALARI TAYYİPE YOLLUYORUZ!' pankartı ve 75 kişilik kitlesi ile alanın en kalabalık liseli kortejini oluşturarak, Haydarpaşa Garı'nda yerini aldı. Mitingde söz alan DISK, KESK ve TÜRK-İŞ yöneticileri krize karşı birleşik mücadelenin önemini ve krizin faturasının yoksul halka çıkartılmayacağını vurguladılar.

İsyanımızı biriktiriyoruz

13 Şubat Cuma günü İzmir'de Alsancak Kültür Merkezi'nde, 15 Şubat Pazar günü Tire'de Nihal Kafe'de liseliler AKP'yi, savaşı, krizi ve liseleri tartışmak için bir araya geldiler. İzmir'de yaklaşık 10 farklı liseden 35 liseli bir araya geldi. Tire'den dört lisenin dördünden de katılımın sağlandığı bir toplantı oldu. Toplantılarda kriz, AKP, liseler, İsrail-Filistin savaşı, Erdoğan'ın Davos şovu tartışıldı.

Daha sonra AKP'nin liselerde yarattığı gerici kadro, eğitimin gericileştirilmesi, piyasalaştırılması ve uygulanan neoliberal politikalarla bahsedildi. Ardından ilk dönemde yapılan çalışmalar değerlendirildi ve liselilerin yeni dönemde neler yapacağı konuşuldu ve ikinci dönem için yeni bir kampanyayla ilk çalışmalara başlarına karar alındı. İzmir'de liseliler isyanlarını 6 Mart'ta İzmir sokaklarına yatacaklar.

Filistin Halkı Yalnız Değildir!

Yüzlerce insanın katıldığı Filistin'de, Gazze halkının yalnız olmadığını göstermek için, Genç Umutçular olarak pek çok okulda eylem yaptık. Profilo Anadolu Teknik Lisesi'ndeki öğrenciler öğle arasında okul kantinine gelerek burada İsrail'in Gazze'ye yönelik düzenlemiş olduğu hava sal-

dırsını kinayan bir konuşma yaptılar. Konuşmanın ardından kantinde bulunan 100'e yakın öğrencinin katılımıyla Filistin halkına destek için 20 saniye alkışlı protesto yapıldı. Yoğun destek alan eylemin ardından öğrenciler okulda Filistin ile ilgili fotoğraf sergisi açtılar. Behçet Kemal Çağlar Lisesi çıkışında da yüzü aşkın öğrenci "Kahrolsun İsrail, Filistin'e Özgürlük"

sloganları ve Filistin bayraklarıyla okul önünden otobüs duraklarına doğru yürüyüşe geçtiler. Sanyer'de ise Genç Umutçular Büyükdere'den yürüyüşe geçerek bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Cengizhan Anadolu Lisesi öğrencileri de okul içinde protesto gösterisi yaparak, Filistin konulu pano hazırladılar. Fenerbahçe Lisesi'nde Genç Umutçular 'Filistin Halkı'nın Yanındayız!' yazan küçük bayrakları tüm okula dağıtarak kinama konuşmaları yaptılar. Ardından 'Filistin Halkı Yalnız Değildir' başlıklı sergi açtılar. Adana Paksoy Lisesi öğrencileri ise okul çıkışında toplu halde çıkarak tren garına yürüdüler ve bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Ankara Tuzluca'yı Lisesi'nde Genç Umutçuların öncülüğünde bir eylem düzenlendi. Eylem öncesi öğrencilere siyah kurdeleler dağıtılarak İsrail'in Filistin'deki masum insanlara karşı yaptığı katliam anlatıldı. Okul çıkışında tüm öğrencilerin katılımıyla coşkulu bir eylem yapıldı. Bursalı Genç Umutçular ise Orhangazi Parkı'nda İsrail'in Filistin'de yaptığı katliamı protesto etmek ve Gazze halkına destek olmak için bir basın açıklaması yaptı.

İstanbul'da Liseliler Buluştu, Krizi Tartıştı

İstanbul'da Genç Umutçular 2 Şubat Pazartesi günü Kolektif Yaşam ve Kültür Merkezi'nde bir araya gelip; bir dönemi, krizi, AKP'yi ve liseleri tartıştılar. İstanbul'un çeşitli bölgelerinden gelen 40 lisenin katılımı ile önümüzdeki dönemde İstanbul'da ne şekilde mücadele vereceğimizi konuştular. Krize karşı teslimiyetçilik yerine çözüm üretilmesi gerektiğini söyleyen

LİSELİLER
KRİZİN FİTURALARININ
REDDEDİYOR!

AKP'Yİ
KRİZİ
LİSELERİMİZİ
TARTIŞIYORUZ

2 Şubat
PAZARTESİ
SAAT 13.30

liseliler, krizi kabullenmek, yoksulluğu, geleceksizliği, açlığı kabullenmek dedi. Sistemin içine düştüğü bu durumu kendi lehimize çevirmemiz gerektiğini vurguladılar. Kitlesele ve bilinçli bir liseli hareketi oluşturmak için ilk yolun reddetmek olduğunu vurgulayan liseliler, krizin tüm dayatmalarına karşı önce liselerde sonra sokaklarda, mahallelerde bu dayatmaların altına girmemek gerektiğini söylediler

Kantin Boykotları Devam Ediyor

İstanbul ve İzmir'den sonra sağlıklı, ucuz, doyurucu yemek talebi bu sefer Bursa İMKB Lisesi'nden yükseldi. Kantin işletmesinin yarı yıl tatilinden sonra fiyatları yükseltmesiyle ve birçok öğrencinin kantindeki yemeklerden zehirlenmesiyle birlikte harekete geçen Genç Umutçular, okuldaki diğer liselileri de çağırarak kantinde satılan pahalı yiyecekler yerine evden getirdikleri yiyecekleri kantinin orta-

sında yiyip 'Müşteri değil öğrenciyiz' sloganları attılar. Bu taleple geniş çaplı bir imza kampanyası başlatan İMKB Lisesi'ndeki Genç Umutçular önerine çıkan tüm baskılara rağmen öğrencilerin ve öğretmenlerin desteğini alarak bir çok ürünün fiyatını yarı yarıya düşürdüler. Genç Umutçular diğer ürünlerde de ucuzlama olana kadar taleplerini haykıracaklarını ifade ettiler.

Marko'dan Saçmalar

Bir Genç Umur klasiği olan MARKO'DAN SAÇMALAR geri döndü. İşte yine hocalardan, idareden, derslerin içinden, teneffüsün ortasından, arka sıradan, tahtanın önünden kısacası liselerimizden 'ortaya' saçmalar...

* "İkinin -kübüsünü alıyoruz..." Karacabey Anadolu Lisesi Matematik öğretmeni 'karesi' demeye çalışıyor...

* "Sizi çocuklarımdan daha çok seviyorum çünkü siz bana para veriyorsunuz." Zafer Dershaneleri kurucu müdürü öğrencilere eğitim sevgisini anlatırken...

* "Ülkemizde volkanik arazilerin olduğu yerde yerleşme az gibi düşünülebilir oysa bu yerlerde verimli topraklar bulunduğu için yerleşmeler yoğunur."

(Bulancak Anadolu Lisesi Coğrafya öğretmeni fakat, ancak, oysa, aslında kelimeleri yerine daha pratik bir kelime kullanırken...)

* Okulda faşist öğrenciler ve anti faşist öğrenciler arasında kavga çıkar. Kavga sonrasında okulun ilk üc müdürüne giden faşist

öğrencilerden biri müdüre "Sen nasıl müdürsün? Başkanını dövüyorlar sen yoksun!" diye azarlar.

Haydarpaşa Sağlık Meslek Lisesi

* Biyoloji sınavında bunalan bir öğrenci hocaya: "Yeter artık hocam, artık atlayacağım" der. Hocanın cevabı ise, "Atlarsan yok yazarm." olur.

Vefa Anadolu Lisesi

* "Bizden aldığınız paralarla Türkiye'nin dış borçları kapanır."

ÖSS'ye girme parası isteyen Rehberlik Hocası'na bir öğrencinin verdiği cevap...

* "Kütüphaneye yardım etmek isteyen gönüllü öğrenci var mı? Ama gönüllü olsun istiyorum. Yoksa sözlü nüze yansıyacak."

Fenerbahçe Lisesi Müdürü

* "0.5 ucu olup da vermeyen fakat küfredeceğim diye korkup da verip vermeyen arkadaşlar?"

Soru konusunda aşmış bir öğrenci...

* Dersten sıkılıp aşırı bir gürlütle esneyen öğrenciye hocanın cevap veriri:

"Çocuklar, Tarzan ormandan çıkıp aramıza inmiş."

* Edebiyat dersinde öğretmen sorar: "Çocuklar, ben güzelim dersem bu hangi zaman kipi olur?" Bir öğrenci cevap verir: "Geçmiş zaman olur hocam..."

* "Paranızı kazanın öyle sigara için."

Gültepe Lisesi Matematik Öğretmeni

* "Askeriyede ve eğitimde mantık olmaz!"

Öğrencilere eğitim sistemini açıklayan Rehberlik Hocası

Siz de okulda yaşadığınız ya da duyduğunuz ilginç enstantaneleri bu sayfada görmek ve paylaşmak istiyorsanız iletisim@gencumut.org adresine yollayabilirsiniz.

Tayyip ve Saz Arkadaşı Hüseyin ile Sabah Sohbeti

Genç Umur : Liselerde eğitim politikasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ampül Tayyip: Bizim uğraşp da birşey belirlemediğimiz yok. Ülkeyi Fettullah hoca efendimin tarikatlarına açıyorum, o yetiştirdiği iman gücüyle donatılmış kalifiye elemanlarıyla nitelikli, ilerici, bilimsel eğitim veriyor zaten. Saygıdeğer hoca efendimin fikirleri için bazıları gerici fikirler filan diyor. Haşa, tövbe tövbe... Olur mu hiç böyle şey? Aman hocamız duymasın, çok kızar...

Genç Umur : OKS'nin kaldırılıp yerini her yıl yapılan SBS'nin almasını ardından ÖSS'nin de kaldırılıp, yerini her yılın sonunda yapılacak olan dört sınava bırakılacağını açıkladınız. Ve bunları da dersaneye gitme oranını düşürmek için yaptığınızı söylüyorsunuz. Fakat bu oran gittikçe artmakta. Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz Sayın Çelik?

Hüseyin Çelik: Evet, öyle bir niyetimiz var, Allah izin verirse. Böyle olursa öğrenciler başını kitaptan kaldıramaz, sosyal hayatı olmayan dahası hayatı olmayan kör, sağır bir gençlik olur. Biz de işimize bakıp hem onları hem de anne babalarını daha kolay soyarız. Kemal Unakıtan abimizden de Allah razı olsun. O saçları ne yolunda döktü sanıyorsunuz. 24 saat bu insanların parasını nasıl daha kolay alırım diye düşünmekten döktüldü o saçlar. Yani senin dediğin de soru mu şimdi yahu. Öğrencilere herhalde sizi soymak, robotlaştırmak, gerici bir zihniyete burundürmek, bu kantin fiyatlarıyla birşeyler yemeye dahi yetmeyen paranızı cebinizden almak için ÖSS'yi getirdik, şimdi de üstüne yeni yeni sınavlar getiriyorum diyemem ya. (Bu cümleyi söylerken Amerika'dan gelen ve halkımızdan kaldıkları paraları saymaktan şişmiş ellerini ovuşturuyordu.) Eğitim meta olmayı. Olursa ne olur sanki? Para kazanmanın nesi kötü? Herkes bir yerden kazanacak. Biz de ne yapalım, Tayyip Bey beni de Milli Eğitim Bakanı yapınca son model arabalarımızı, elmaslarımızı, en lüks yerlerde tatillerimizi, bir giydirmizi bir daha giymediğimiz kıyafetlerimizi, birkaç tanecek de evimizi buradan çıkartıyoruz. Ne yapalım ki? Bu kadar basit bir konu yani, dediklerin doğru değil. Öyle birşey yok.

BEN A ŞEHRİNDEN 8 GEHRİNE SAATTE 90 KM HIZLA YOL ALICAM... BENİMLE GELİR MİSİN?

GELEMEM SEÇİCİ PARAMIN ÜÇTE BİRİNİ AL'YE VERDİM, 2/3 İLG DE ELMA ALDIM...

SİNEMA

Pandoranın Kutusu

"Pandora'nın Kutusu", kaybolduğunu öğrendikleri yaşlı annelerinin yaşadığı küçük bir Batı Karadeniz kasabasına doğru yola çıkan üç kardeşin öyküsünü anlatıyor. Yolculukla beraber kendi sorunları ve aralarındaki gerginlik de ortaya çıkan üç kardeş, Alzheimer olduğunu öğrendikleri annelerinin yanlarındaki varlığıyla kendi hayatlarını sorgulamaya başlıyorlar. Pandora'nın Kutusu yavaş yavaş açılırken anneanne ve torunu arasında filizlenen yakınlık filmin sürprizli finalini hazırlıyor.

Tür: Dram

Yönetmen: Yeşim Ustaoglu

Senaryo: Yeşim Ustaoglu, Sema Kaygusuz

Oyuncular: Onur Ünsal, Derya Alabora, Tsilla Chelton, Osman Sonant, Övül Avkiran

Kaplumbağalar da Uçar (Turtles Can Fly)

Amerika'nın Irak'a saldırısına birkaç gün kala Irak-Türkiye sınırında bir Kürt mülteci kampı... Boş kovanları, yakılmış tankların ve bomba çukurlarının orta yerindeki köyde ailesini yitirmiş Satellite (Uydu) lakaplı bir çocuk yaşar. Satellite günlerini televizyon antenlerini tamir ederek ve üç beş kelime bildiği İngilizcesiyle uydu kanallarındaki savaş haberlerini meraklı ve tedirgin köylülere tercüme ederek geçirir. Genç adam ve köyün ona hayran diğer çocuklarının bir de gelir kaynağı vardır: Mayın toplamak... Toprak altından hayatları pahasına çıkardıkları mayınları Birleşmiş Milletler'e geri satarlar. Kaza sonucu birçoğu kollarını ve bacaklarını kaybedip sakat kalmıştır...

Tür: Savaş, Drama

Yönetmen: Bahman Ghobadi

Senaryo: Bahman Ghobadi

Oyuncular: Soran Ebrahim, Avaz Latif, Saddam Hossein Feysal, Hirsch Feysal Rahman, Abdol Rahman Karim

Hoşçakal Lenin (Goodbye Lenin)

1989 yılında Berlin Duvarı'nın yıkılmasının ardından, Doğu Almanya'da yaşanan değişimleri farklı insani noktalardan ele alan bir Alman filmi.

Geçirdiği kalp krizi nedeniyle 8 aydır koma da olan Alex'in annesi Christiane Komünist Parti'nin en büyük destekçilerindendir. Kalbi zaten zayıf düşmüş olan Christiane'nin bu haberin şokuyla tekrar hasta düşmesinden korkan Alex, gerçekleri annesinden saklamaya karar verir. Bunun üzerine çevresindeki tüm insanları içine alan, yalanlar üzerinde dönen bir dünya kurar. Ancak işler Christiane'nin iyileşip televizyon izlemeyi, dışarı çıkmayı istemesiyle kontrol edemeyecek noktaya gelir.

Tür: Dram/Komedi

Yönetmen: Wolfgang Becker

Senaryo: Wolfgang Becker, Bernd Lichtenberg

Oyuncular: Daniel Bruhl, Kathrin Sass

MÜZİK

Grup Yorum / Başeğmeden

Yaşadığı baskılara ve engellemelere rağmen taviz vermeden yoluna devam eden Grup Yorum 23. yılında 20. Albümü "Başeğmeden" ile tekrar sevenlerinin karşısına çıkıyor. Yaklaşık 2.5 yıl süren titiz ve yoğun bir çalışmanın ardından, 15 şarkılık albümlerini tamamlayan grup, bu kez albümünde farklı tarzlara da kapıyı açmış.

Turc Devrim / Sokak Seni Çağırıyor

Shark Records bünyesindeki çalışmaları sonucu Sokak Seni Çağırıyor adlı kısa albümü çıkaran Turc Devrim, günümüz rap müziğinin içinden alternatif bir tarzla sıynıyor.

Albümde Madrap ve Mirza'yla birer düeti bulunan Turc Devrim, Şarkılarında günümüz sosyal ve politik sorunlarını ele alıyor. Ayrıca "Sokak Seni Çağırıyor" Türkiye'de ilk siyasi rap olma özelliğini de taşıyor.

Sakin / Hayat

99 yılında kurulan grup, ilk albümünü olan Hayat'ı 2008'in başlarında çıkardı. Daha önceleri pek çok kez Mor ve Ötesi'nin alt grubu olarak sahne alan Sakin'in albümü Mor ve Ötesi'nin kurduğu Rakun Müzik etiketi taşıyor.

Indie tarzında oldukça başarılı bir sound yakalayan grup son derece başarılı müzikleri ve anlamlı şarkı sözleriyle dinleyenlerin beğenisini kazanmakta.

KİTAP

Paradigmanın İflası / Fikret Başkaya

Özgür Üniversite Kitaplığı

"Sömürü ve baskının bir aracı olan bilim ve teknoloji, hem emperyalist Batı'ya dünyanın zenginliğine el koyma olanağı verdiği için Batılılarca itiraz edilmiyor, hem de az gelişmiş ülkelerdeki işbirlikçi oligarşiler ve sömürüden pay alabiliyorlar. Aldıkları bu pay karşılığında kendi halklarına zulmederek, baskı ve devlet terörünü sürekli gündemde tutarak, eski sömürgeci yöneticileri bile geride bırakıyorlar. Üstelik bunu 'ulusallık', 'ulusal çıkarlar', 'ulusal güvenlik' gibi kavramların gerisine gizlenerek yapıyorlar. Bu anlamda bir düşünürün dediği gibi: 'Halkların kendi kaderlerini tayin hakkı, bu ülkeleri yöneten oligarşilerin kendi halklarını boğazlama hakkına dönüşmüş' bulunuyor.'

Reddin Gücü / Volkan Yaraşır

Mephisto Yayınları

Che Guevara, Martin Luther, Gandhi, Victor Jara... Hepsinin en önemli özelliği gücü reddetmeleri, itaat etmemeleri, büyük bir güce kafa tutmaları. Sıradan insanlar hepsi... Ama onları önemli yapan özgürlüğün savaşçıları olmaları. 23 hikaye 23 kahraman...

Lirik bir dille anlatılan bu kahramanlık öyküleri, unuttuğumuz heyecan ve duyguları hatırlattı.

ÇIKTI

ATMA REÇEP

Aynı Gemideyiz

- 1- AYNI GEMİDEVİZ
- 2- TEĞET GEÇECEK
- 3- YETİŞ YA DAVOS
- 4- AĞLAMA EMİNEM
- 5- VAN MINÜT
- 6- TAVRIM MODERATÖRE
- 7- YOLA DEVAM
- 8- BAS GAZA BİLAL BAS GAZA
- 9- GÜM TEK TEK
- 10- KASIMPAŞALIYIM (REMIX)

Recep Tayyip Erdoğan'ın Son Albümü
“Aynı Gemideyiz”